

april 2017

Karibi 2017

Puerto Rico

1. april 2017, sobota

Puerto Real - Boqueron

Zgodaj vstaneva, precej stvari je še za postoriti, preden se odpraviva na pot. Najprej se je potrebno zdelati za ceno marine za daljše obdobje. Iz 50 dolarjev na dan (za en dan) sva prišla na vsega 5 dolarjev na dan (plus tax), torej na 150 dolarjev (plus tax) na mesec ali 1200 dolarjev (plus tax) za osem mesecev, za kolikor nameravava tukaj pustiti barko. Mislim, da je to kar ugodno. Res, da je to hurikanska sezona, ko ljudje prav veliko ne kruzajo po tem koncu sveta, a vseeno.

Malo še lepo pospraviva in pomijeva, potem ji prekineva popkovnico z mestnim vodovodom in elektrodistribucijo, izklopiva vse porabnike z napajanja, zapreva plin in ventile, ter jo zakleneva in pobožava za slovo. Ob dvanajstih se že peljeva s taksijem na lokalno letališče in od tod letiva v San Juan. Ko sva včeraj preverjala cene taksijev, je tole pol cenejše, lokalni leti na Puerto Ricu so smešno poceni, 19,90 dolarja (plus tax) all destinatins s prevoznikom Portrich Airways. Če pri nakupu unovčiš Walmartov kupon, pa še 30% manj. Taksist je hotel okroglo stotaka za nekaj ur vožnje do San Juana. In on ne jemlje kuponov.

Večerni let s Condorjem za 199 evrov (vključno s taksami, to je EU cena!) v Frankfurt in potem jutri naprej z Adrio v Ljubljano. Ker je to ena karta, je zadnji let samo 49,90 evra. Lepo. Jutri nekaj po enajsti dopoldan sva torej na Brniku in pol ure kasneje doma (računam, da naju pride kdo pobrat).

V začetku decembra pa plujeva dalje...

sidrišče Boqueron, večina domačini

morje je kalno, dno je blatno, nič kaj me ne vleče plavati

karibski pirati, piratinje ipd... eni in isti kipi vsepovsod po karibih - verjetno vse made in china :)

noben količek ni ostal brez ptička...pa, pa Puerto Rico ...

2. april 2017, nedelja

Boqueron

Včeraj je bil eden večjih praznikov. Prvi april, all fools day, in na ta dan se je zgodilo sledeče.

Vesna službeno dela. In hkrati še pere. No, nosi v pranje in sušenje v stroje na začetku pomola. Njena super-truper 2 kg mašinka za pranje perila je včeraj nekaj pokala in prasketala in se žgala. Dokler odklopnik ni odklopil lajtunge. Potem je dal stroj mir. Ampak, stroja, ki da mir, ne potrebujeva. Pa se lotim popravila. Nič takega, le dve žici sta prišli v stik. Je pa za to potrebno celo mašino razstaviti. In kako že to gre? Aha, tu je vijak, tam ga ni, aja tam je klik-klak. Pa še nekaj mora biti... aha tale vzmet. Hmmm... aha pa še tu je en vijak pod nalepko. In tako dalje in tako naprej. Eno uro. Če bi to že kdaj počel, bi bilo dve minuti. Samo popravilo je narejeno v minutki.

Še palubo dobro sperem, in inox očistim rje, ko imava pa vodo po flat rate, pa je ura popoldanska. Ob petih zapirajo marino in najin ček-aut je zadnja zadeva, ki jo marinero naredi. Napiše (pre)velik račun (plus tax) in midva sva voljno. Lahko greva. In greva. Izplujeva. V sosednji zaliv. Na obali je živo, pa naju to nocoj ne gane. Na sporedu je po dolgem času spet roštiljada. In, milo za drago, danes pojem jaz 3/4 mesa in Vesna 3/4 krompirja. Revanš za včeraj.

In danes je drugi april, povsem normalen delovni dan. Nedelja, torej.

In povsem normalno tudi delava, kot se za nedeljo spodobi. Dopoldan mine v odgovarjanju na maile in ostala taka sporočila na že kar preveč različnih komunikacijskih kanalih. Na dolgo in široko morava pojasnjevati, zakaj včeraj nisva prišla v Slovenijo. Razlog je čisto birokratski. Že v Frankfurtu so naju zavrnil, ker v slovenskih potnih listih nisva imela veljavne shengenske vize. Sledilo je deportiranje nazaj v Združene države in spet sva na Mali. In očitno tukaj še nekaj časa tudi ostaneva.

Ko se Slovenija odpravi k počitku se tudi jaz (in ker je na barki vse mirno, mislim, da tudi Vesna). Kako prijetno je dremanje v kokpitu ob rahli sapici in čisto rahlem pozibavanju na sicer mirnem morju! Ko pa Slovenija že globoko spi, sva midva spet budna. Naj greva zvečer na obalo? Meni se ne da, Vesna pa tudi ne kaže pretiranega navdušenja. Mislim, da prav veliko ne bova zamudila, če pivce spijsva v kokpitu Male in opazujeva dogajanje na obali. Nekako nama ne paše večerjati v Taco Bellu, pri Wendy's, Burger Kingu in podobnih ustanovah za hitro futranje delavske kaste, ki kao živi najboljši življenjski standard na svetu. Hja, če se jim lahko z reklamo in vcepljanjem strahu pred fiktivnimi teroristi preprečujejo spoznati, kako je to drugod po svetu, je enostavno vladati. Razumljivo. Ko bi enkrat spoznali vsaj Balkan, če ne že kaj boljšega, bi se težko vrnili na svoj vsakodnevni sojaburger s free refill kečapom in majonezo...

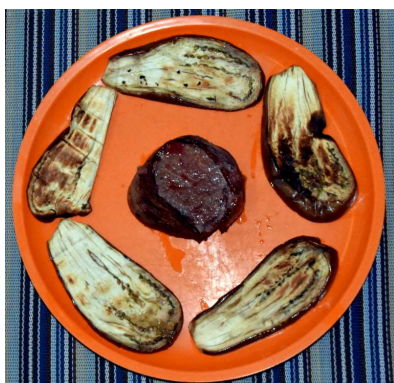
In tako je minila nedelja v popolnem brezdelju...

komaj je speljal nad našo barko :)

patriot ali predpis? , da ima tako veliko zastavo na tako majhnem čolnu ?

danes spet roštilj ...odličen beef in za mene jajčevci

finale večera pa itak sončni zahod

3. april 2017, ponedeljek

Boqueron

Nekaj malenkosti poštimava na barki (recimo, montirava motorček na dingija, da greva lahko na obalo), malo službujeva in potem pokličem na Customs and Border Protection gospoda Rivero, ki mi v minutki na moj mail pošlje "Clearance for the Next Port". Hej, kdo bi si mislil, ampak to s cruising licence res špila! Tudi trgovci mi obljubijo biocid za konzervancijo watermakerja za danes popoldan. Ok, če je vse to res (in je res, ker ni več prvi april), potem pa malo na sprehod po vasici.

Vas duhov! Od petnajst ali dvajset lokalov sta odprta samo dva. Ostali počivajo, preko vikenda je bilo prenaporno. Pa še v tistih dveh lokalih, ki sta odprta, sva skoraj edina gosta. In oboji se zanimajo, od kod sva in oboji takoj vedo, kje je Slovenija. Na povratno vprašanje "no, kje je?" pa falijo za vsaj dva časovna pasova in/ali nekajurni letalski polet. Ko bi nas vsaj zamenjali s Slovaško, tako kot ves svet - ampak ne, tile Amer-like šaljivi kljukci so še bistveno manj izobraženi.

Po nekajurnem izletu v največji vročini se le oddingirava nazaj na barko in konec popoldneva in večer preživiva v delu in mailanju. In telefonarjenju. Biocid mi danes ne bodo dostavili na barko. Nič hudega, jutri zjutraj ga spotoma pobereva in potem nadaljujeva proti Grand Turku.

dečva je imela odpirač kot včasih kavbojci pištolo in tudi zelo hitra je bila pri odpiranju steklenic

scena iz oštarije

vikend naselje s privezom

tudi
dame imajo zabavo kar v morju :)

Karibi 2017

Atlantik

4. april 2017, torek

Boqueron - Cockburn Town (1. dan)

Biocid naju pričaka v marini - pit stop na fuel docku in že plujeva novim dogodivščinam naproti. Pokličem CBP v San Juan, in jim povem, da odhajava iz države (tako piše v navodilih, da moram storiti), pa me malo da ne nahrulijo, kaj jih motim pri jutranji kavici, saj imam vendar cruising licence in lahko prečkam mejo, kakor me volja. Hmmm...

Ko se zmotoviliva skozi zanke in uganke priobalnih reefov, vržem vabo v vodo. In po četrto ure potegnem ven 5 kg barakudo. Sto metrov od ribiča - hja, oni že vedo, kje je treba loviti ribe. Rezultat ni nič kaj dober, klečat moram in biti čisto priden, da ne dobim kľofute kar z ribo. Ni kaj, težka reč je ta ribičija, težka reč. Da bi nadaljeval z lovom, sploh ni niti za pomisliti!

Tokrat so francoske in ameriške napovedi usklajene v smeri, razlikujejo se le v jakosti vetra. Eni napovedujejo 4 Bf, drugi 6 Bf krmnih vetrov. Računam, da bo modro vreme spet ubralo kompromis - 5 bf od zadaj je za Malo čisto ok. Pa ga ni. Odločilo se je za alternativo. Svojo alternativo. Imava 1-2 Bf iz vseh smeri in veselo filava akumulatorje. Šele, ko sva že slabih 40 milj od otoka, preko polovice Mona Passage, se počasi pojavi sapica in motor gre počivat. Sapica postane sapa, sapa postane veter in proti večeru imava že 5 Bf broad reach. Preveč. Pokrajšati je potrebno, Mala je začela konstantno pluti preko 8 vozlov. Upočasnim jo na stanju morja primerno hitrost, tam okoli 7 vozlov. Res nima smisla po nepotrebnem utrujati materiale.

Turks and Caicos

borba z barakudo

bolj se je borila, bolj ji je trnek lezel v gobec

dokler ni nehala dihati, se ji nisem približala-že pogled na njene zobe me je odvrnil

5 kg sva natehtala in 85 cm dolžine

5. april 2017, sreda

Boqueron - Cockburn Town (2. dan)

Ponoči veter pade na 4 Bf in temu primerno je manj rolanja (Vesna to imenuje svaljkanje). Plujeva nekaj milj severno od Hispaniole in ker ne vem ali lahko pričakujeva ribiče, sva se odločila za dežurstvo. Pa ni bilo nič. Le enkrat je tulil AIS - s tisoč čoveljsko kontejnerico smo točno na collision coursu, pa vsak odvijeva 20 stopinj in se mimoideva skoraj na miljo.

Tudi preko dneva vztraja veter pri 4 Bf, popolna krma. Razvito imam le genovo, ampak, ker nama je tok nesebično priskočil na pomoč, kljub vsemu plujeva s preko šestimi vozli in če se kaj bistveno ne spremeni, bova jutri dopoldan enkrat pristala. No, veter za noč in ponoči je napovedan precej močnejši, 6 Bf. Bomo videli. Bistveno hitrejše plovbe to sicer ne obeta, več rolanja pa vsekakor.

Malo manj svaljkanja preko dneva omogoči Vesni pripravo včerajšnje ribe. V ingverjevi omaki. Dobra je bila. Če je imela cigutero, bova izvedela pa do jutri zjutraj enkrat...

pa še nekaj fotk iz Puerto Rico posnetek iz okolice Rincon

registrska tablica prikazuje del stare San Juana

po celem otoku table za tsunami

lepa peščena plaža a žal nemirno morje

Karibi 2017

Turks and Caicos

6. april 2017, četrtek

Cockburn Town

Vetra je bilo ponoči dovolj tudi za samo eno skrajšano jadro. Ko sva ob svitu obrnila okoli Mouchoir Bank proti Grand Turku in veter ni bil več točno od zadaj, sta ga zamenjali dve, zelo skrajšani. Ob desetih sva sidrana na jugu Grand Turka, tik ob cruise ship terminalu. In kruzerka je že na obzorju. Akcija! V dingija in na clear-in. Samo mene še poštimajo in že letijo h kruzerici. Ok, to sem izvedel elegantno. Še bolje mi je uspelo na tourist infu na cruise terminalu. Nikogar še ni bilo tam in ko končam zelo kratek pogovor, pol minute, morda slabo minuto, je za mano vrsta desetih informacij željnih sardina-šip turistov. Mislim, da bi se samo obrnil, če bi prišel minutko kasneje...

Presidrava se iz South Dock sidrišča na sidrišče pred Cockburn Townom, prestolnico države, in takoj oddingirava na kopno. Meni se mudi kupiti internet in tokrat se odločiva za Flow. Punca naredi to neverjetno hitro, mislim da najhitreje od vseh do sedaj. Tako, omrežena sva, čeprav Viber ne dela, je blokiran. Ma, tole je pa že zelo tečno. Zakaj so se vsi spravili nad Viber, eno boljših pogruntavščin od izuma pametnih telefonov sem. No, upam, da dela vsaj Skype out. Za mesendžiranje sva pa silom prilike itak že v veliki meri prekllopila na WhatsApp, Facebook ima očitno v teh krajih boljše lobiste kot Google.

V trgovini kupiva še lokalno pivo za testiranje, od vsake vrste po eno. In sva ob deset dolarjev. Ne, alkohola tukaj ne bova kupovala, najcenejše vino je precej preko desetaka za flaško. Pa tudi druge hrane ne, če res ne bo sila. Maslo po devet dolarjev, toast po štiri? Ufff, peče, peče...

Pa še prav s posebno prijaznostjo se ne morejo pohvaliti. Vse jim je odveč. Informacije v turističnem uradu, na primer, so take, da sedaj veva, da nič ne vedo. Jaz se popoldan spravim delat, Vesna pa na špencir po informacije. Kje so narodni parki in kje se lahko in kje se ne sme sidrati? Pošiljajo jo od Poncija do Pilata in na koncu konča na ministrstvu za turizem (še dobro, da smo v glavnem mestu). Ampak, tudi tam tega ne vedo. Vedo pa, da stane cruising permit 300 dolarjev, če ostaneva dlje kot en teden. Nak, ne bova ostala...

Otok in mesto je zanimivo, precej zeleno in močno spominja na atole. Sama mivka in popolnoma raven svet. Sredi mesta je nekaj, kar še najbolj spominja na soline. Pas kopnega med morjem in tem bajerčkom je širok sto, morda dvesto metrov. Res, kot bi bil na atolu. In spet je vse polno cerkva. Eno celo krasi napis, da jo dajejo v najem. Cerkve? Hmmm... premišljuje, bi najel cerkev in se šel malo posla z dušami? Mislim, da bi bil ROI v tej branži dober. Morda pa ustanovim Cerkev d.d. in delnice plasiram na katero izmed svetovnih borz? Ja, je za razmisлит.

Pred večerom skoči Vesna še malo pod vodo. Morje je res kristalno čisto in zaradi bele mivke idilično turkizne barve. Kot na razglednici. Vendar pa korale, ki so vse naokoli Male, niso kaj posebnega. Zato pa vidi sting raya, takega konkretne velikosti. Tudi morje je aprila že toliko toplo, da se v vodi da zdržati. Med 25 in 26 stopinjami ima.

sidrišče pri cruise terminalu je polno lokalnih plovil; le tri jadrnice smo bile, ki smo skoraj hkrati prišle na Grand Turk

morje spet prekrasne barve, ravno tako tudi plaže

povsod se najdejo nasedle stare ladje

samo ena firma vozi turiste z ladjo na Grand Turk

bivše soline, v ozadju ena izmed cerkva

na dolgih nogah živeči ptič

bivša pošta, dokaj slabo ohranjene stare stavbe...

...in Mala je spet sama samcata na sidrišču...

aglikanska cerkev iz 1900

bivši zapor je sedaj muzej (vstopnina 7 USD)

račka na bivših solinah

sting ray

7. april 2017, petek

Cockburn Town - Cotton Cay

Spet lep dan. Ponoči je ravno prav pihalo, da je naša vetrnica oskrbovala hladilnik z energijo. Z jutrom veter skoraj popolnoma poneha in cel dan je le rahla sapica, ki ne dela valov. Ravno prav, kajti danes imava v planu plovbo za reefom, kjer je navtična karta le za orientacijo, v naravi pa je potrebno cikcakati med podvodnimi ovirami.

Kruzerica je spet na horizontu in Vesna skoči pod vodo še preden se usujejo mase ljudi. Včeraj jih je gledala, kakšnih sto snorkljačev na kupu, pripeljanih iz cruise ship terminala z več ogromnimi katamarani. Že mora biti tam kaj zanimivega, si misli in z Male odplava do potapljaških boj. Pa kmalu tudi priplava nazaj. Nič omembe vrednega ne vidi. No, za eno ribo je v negotovosti, je bil šarki ali pilotka? To je bilo pa tudi vse.

Nočem izzivat usode in za izplutje izza reefa počakam na rising tide - najplitvejša točka v prehodu skozi reef je 1,8 m. Na ivici kaznenog za Malo. No, ni nujno, da jo zadanem, prehod je širok - ampak, če malo počakam, pa ne bo tudi nič narobe, si mislim. In ni bilo. Najnižja izmerjena globina je bila preko dva in pol metra. Prav tako sva lepo plula po Hawknest Anchorage, laguni za Turks reefom in nekaterimi otočki. Mirno morje, čudovita turkizna barva v soncu in globina okoli 6 m nad mivko je pravi užitek za plovbo. Scena je primerljiva le še s kičastimi fotografijami koralnih atolov z razglednic. In vse naokoli so otočki, majhni in nenaseljeni otočki. Zanimivo, Angleži jim pravijo cay, Američani key, izgovarjajo pa oboji enako.

Za enim izmed njih, Cotton Cay po imenu, se sidrava. Tokrat greva oba pod vodo. Vesna malo bolj, jaz malo manj. Čeprav ona trdi, da je neprimerno lepše, kot zjutraj na oh-in-spluh spotu (za 100 dolarjev po osebi za pol ure snorklarije), se meni ne zdi kaj posebnega. Kje si Fiji, kje si Mikronezija in kje si Rdeče morje?

In zvečer še roštiljada in testiranje lokalnega piva ob samotnem nenaseljenem otočku sredi oceana...

v registrski tablici imajo kaktus, flamingo, conch(školjka), jastoge ... kaktusov sploh ni kaj dosti videti, flaminga tudi nisem še videla... ampak, bo že držalo, da vse to imajo v naravi!

tudi tukaj imajo šolarji uniforme; na prste šteješ (na tem otoku) bele domačine, ali pa latino (kot so bili v PR)

kaktus - ta je bil v lončenem loncu :)

knjižnica iz leta 1887 je 14 dni nazaj pogorela; še danes raziskujejo vzrok požara

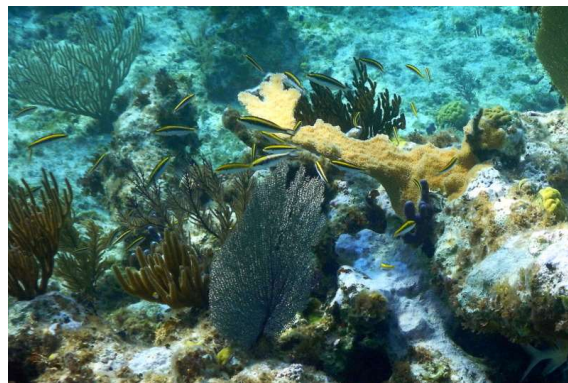
na reefu kjer je vsak dan vsaj 200 snorkljačev, sem ugledala gospodiča s katerim sva si zrla iz oči v oči ...

to vrsto sem že videla na tržnicah prodajati

še celo dimnik/zračnik je v obliki kaktusa

snorkljanje pred Cotton cay je bilo malo bolj bogato s koralami (skromno rečeno) kot pr Cockburn Town

jaz sem priplavala do reefa, kapitan se z dingijem pripelje na snorkljanje

Cotton cay je privatni a nenaseljen otok

riba je ostala v hladilniku, je bilo treba vreči na roštilj meso...no za pridne pa še kuzuza

tri vrste piva proizvajajo v tej deželi in zaradi visoke cene (v trgovini po 2 USD), sva kupila le po en vzorec - k roštilju se je odlično podalo :)

8. april 2017, sobota

Cotton Cay - Salt Cay - Pinzon Cay - Cotton Cay

Zbudiva se v lep dan, čeprav napoved pravi, da lahko danes dežuje. Tile Turksi so mi čedalje bolj všeč in kar primerljivi so s Pacifiškimi atoli ali Maldivi. Manjkajo le kokosove palme. Lepše je, kot kjerkoli drugje na Karibih. Turkizno morje do horizonta, ki ga omejuje bela črta penečih se valov, ki se lomijo na grebenu okoli lagune. No, geološko to ni laguna, ampak plato (ali kako bi lahko prevedel angleški termin bank?), izgleda pa zelo podobno. Relativno plitvo je, mivka je na dnu in polno je koralnih glav. Polno!

Vetra ni in to je kot naročeno za motoriranje na kratke razdalje okoli ovinkov in cikcakanje med koralnimi glavami. Salt Cay naju pričaka z mandačem. Ej, ko bi kaj takega bilo na Grand Turku! Landing je torej enostaven. In greva malo naokoli. Pa ne daleč. Sonce sije na glavo in panično že gledam v daljavo, ali je kje kak kafič s hladnim pivom. Pa se z golf avtomobilčkom mimo pripeljeta gospe s krdelom otrok. Ar-ju-okey?, vprašata. In pristavita du-ju-vona-rajd? In pogovor steče. In teče. In teče. Mimogrede izvem, da je ena od simpatičnih dam, tista z zelo bujnim dekoltejem, policistka na tem otoku in da tukaj vlada red in disciplina. Hmmm... No, ker pogovor med gospemi še kar teče, meni pa curlja in kaplja švic

od vsepovsod, ga le prekinem s povsem tuzemskim in banalnim vprašanjem. Kje je na tem otoku, za božjo voljo, kakšen kafič s hladnim pivom (jaz grem tja, ve pa čvekajte na tem soncu kolikor vas je volja)? Z enim samim odgovorom vse izvem, kar je o otoku potrebno vedeti. Ostalo piše v Lonely Planetu. In na internetu. Tako spet lahko pijem novo lokalno pivo. Tole je država z eno najvišjih stopenj vrst piva per capita. Hej, ali sploh katera ustanova vodi tudi to statistiko? Morda Guinnessova knjiga?

Kakorkoli, malo pivo po 5 dolarjev v lokalni birtiji na otoku sredi ničesar (in predvsem brez turistov!), je vseeno malček preveč. In ker vem, koliko stane taisto pivo v trgovini, vem tudi, da je to posebna cena za bele. Drugega pač ne bom naročil, mi je malček pod častjo, da me obravnavajo rasistično. Nazaj na barko in Vesna pod vodo. Spet ni zadovoljna z izplenom. Očitno ti otoki pod vodo niso tako lepi, kot nad vodo.

Pa pojdimo pogledat na Pinzon Cay in od tam na bližnje Caye, dan je še mlad. Pa se ni izšlo vse po načrtu. Ravno sva se ušunjala med koralnimi glavami in sidrala pred Pinzon Cayem, ko se je - pooblačilo. Ufff... Tole ne bo dobro. Niti z najbolj bujno domišljijo se koralnih glav ne vidi. In nekaj je takih, ki ob oseki pogledajo na plano. Če jih uspem zadeti, jih ne kresnem s kobilico, ampak direktno s trupom. Neugodno! Vesna sicer gre spet pod vodo in pove, da so korale zanimive, rib pa ni - razen tresher sharka konkretne velikosti, barakude in nekaj večjih reefaric. In želve so tudi. Hmmm, kaj pa še hoče?

Spet zalaufam guglove mape, tako kot sem počel na Maldivih, in s pomočjo satelitskih posnetkov se nekako splaziva na plano. Je bilo pa kar živčno. Hvala Google! Plan A takoj spremenim v plan B. Ne mislim pluti tik ob reefu in cikcakati med nečem, kar na vseh mojih kartah označujejo z "Numerous coral heads, position approximate", ter s podnapisom "Unsurveyed". In tega v naravi ne vidim. Nak! Zapeljeva se na track in na od včeraj poznano sidrišče za Cotton Cayom. Če bo jutri sončno, greva še vedno lahko nazaj, razdalje so majhne.

samo nekaj cest je na otoku Salt, pa še te so makedam

soline so navkljub turizmu še vedno aktivne

večina prebivalcev se vozi z golf vozički

osli tudi na tem otoku...

ampak res, čisto na vsakem otoku najdeš kakšen top :)

...kristalna voda in ja, Mala spet edina barčica

v edinem odprtem lokalu se je testirala še zadnja lokalna vrsta piva :)

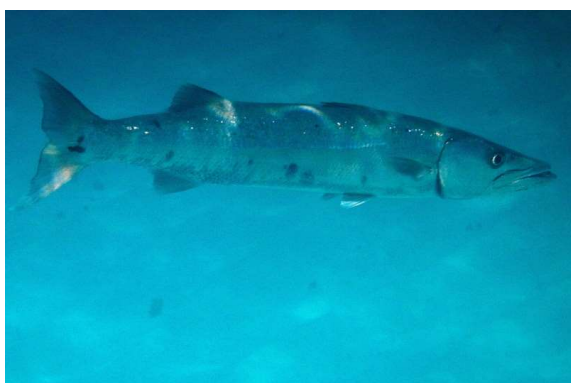
brez cerkve tudi na tem majhnem otočku ne greaglikanska tokrat

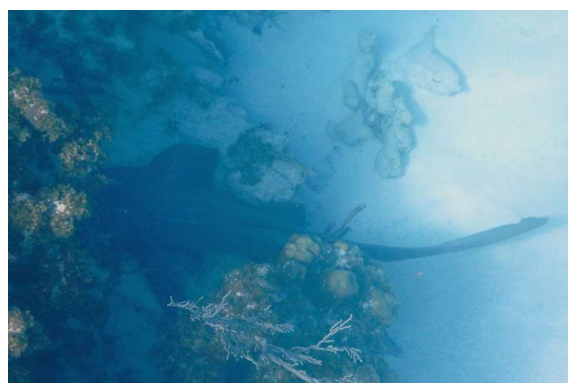
mala želva je švignila mimo mene

malo drugačne korale z nešteti majhnimi ribicami

rajši jo imam v ponvi kot v morju :)

...in tole...ko sem zagledala pod seboj eno ogromno ribo, mi je srce zastalo... no, drugič mi je zastalo, ko sem na netu ugotovila, da se tej ribi reče tresher sharkz

bičom/repom ubija ribe :(...uf.....fotka je slaba, ker je bil kakih 6 metrov pod m

9. april 2017, nedelja

Cotton Cay - South Caicos

Pa ni bilo sončno. Še huje, tako močnega dežja že nekaj časa nisva imela. Dopoldan se preko nas zapelje čelo fronte, ki ga preživiva v podpalubju in gledava filme. Ko je najhujše mimo, se po tracku od včeraj odpraviva na pot. Delava vodo. In elektriko. Poskusim sicer z jadrom, pa nima smisla. Vetra praktično ni. Ob pol treh popoldan sva tako sidrana v zavetrju South Caicosa, poleg 46 čoveljske Amande, ki jo že nekaj dni spremljam na AIS. Kasneje se dobimo na pijački (ali dveh) na Mali in veselo čebļjamo do poznih ur. Danca sta en dan pred nama izplula iz Puerto Rica in se klirala isto dopoldne kot midva, sidrala za istimi Cayi (le druge dni) in se odpravljata na Bahame, podobno kot midva. Verjetno se bomo še kje srečali, izmenjamo si vizitke.

Dež je popoldan ponehal in odpraviva se na kopno. In spotoma kupiva dvo in pol kilskega (neto teža, brez drobovine) dark snapperja pri ribiču na pomolu. Izbereva iz asortimana kakšnih desetih rib, velikosti od ene pa do šest ali sedem kil. Vse današnji ulov. S puško. Sveža riba stane za funt toliko, kot zavitek toasta v lokalni trgovini. Toasta ne kupiva. Iz verskega prepričanja. Ker ni francoska bagetka.

Cock Burn Harbour je v nedeljo popoldan zaspan zaselek. Le ena trgovinica je odprta, odprtih oštarij na uro dolgem sprehodu ne najdeva (čeprav nama domači poznavalci povedo, da ena bi le znala biti odprta tam daleč, nekje za obzorjem). Vsi prebivalci, ki so v tem trenutku živi in na cesti, naju pozdravijo. Lepo. V kateri državi je bilo tako nazadnje?

Ampak. Prav daleč pa ne greva. Uradno zato, ker ni kaj veliko za videti. Domačijo Adamsovih (ja, onih Adamsovih iz nanizanke strave i užasa) in soline. Neuradno pa zato, ker so naju komarji prepričali, da je tako početje brez veze. Vedno, ampak res vedno, imava v nahrbtniku mosquito repellent, in le redko ga potrebujeva. Tokrat ga nisva imela. Naj živi Murphy!

dobrodošlica v luki South Caicos

le katero izbrati med toliko različnih snaperjev in guforjem ? odločila je teža!

v ceni je bilo všteto tudi čiščenje in filiranje ribe; ribo bova imela za dve obilni porciji

danes so skoraj vse barčice v luki samevale

...mi je rekel eden izmed njih, da je danes nedelja in danes se počiva!

...ta oštarija naj bi bila odprta, pa žal ni bila; no, po drugi strani sva pa prihranila nekaj soldov :)

ogromno zapuščenih hiš in vmes novogradnje... se vidi, da je otok redko naseljen in ne tako turističen

Mala tokrat v družbi z dansko Amando

zanimiv sadež v zaprtem in odprtem stanju; užiten pa verjetno ni ?

zapuščene soline

nedeljska ribiča pri delu

hej, kaj ni to hiša Adamsovih ?...

10. april 2017, ponedeljek

South Caicos - French Cay

Cel dan se praskam, zapuščina včerajšnjega sprehoda. Ah, ja... Ob desetih počasi izplujeva. Po zajtrku. In preverjanju ali je vreme že toliko v redu, da bova lahko plula preko Caicos banka. Izgleda, da se popravlja. Tudi oba modela, ki ju preverim, mi tako trdita. Torej ni ovir in lahko greva na eno težjih plovb letos.

Dobrih trideset milj naju namreč vodi preko nekaj metrov globokega morja, povsem naključno posejanega z ogromnim številom koralnih glav. Niso prav velike, večinoma merijo pod petdeset metrov v premeru. Jih je pa neštavno mnogo. Če nastavim avtopilot in se zlekнем v kokpit, je zadetek zagotovljen. Sto odstotna verjetnost. Ampak. Midva sva zvita in gledava, kaj je pred nama. Vesna preživi današnji dan na premcu in maha levo-desno in jaz njenim namigom striktno sledim. Do sem vse lepo in prav. Ampak. Nekdo nama ugasne sonce in prižge dež. Sredi labirinta. Brez preklopa na guglove mape, bi lahko le še spustila sidro in čakala na lepše čase. Tako pa strumno nadaljujemo plovbo s pomočjo eye in the sky. Vendar je tudi tokrat vsega lepega enkrat konec in nekje na sredi poti je konec tudi sprejema 3G signala. Druga polovica je tako temeljila na keširanih očeh z neba. In Vesninih očeh, ko je spet posijalo sonce. Hja, časi se menjajo in današnji jadralski učbeniki bi potrebovali kar nekaj novih poglavij. Poleg tistih klasičnih, jasno - vse to ostane, tudi navigacija s pomočjo zvezd, je pa nujno potrebno dodati kar nekaj novih pristopov.

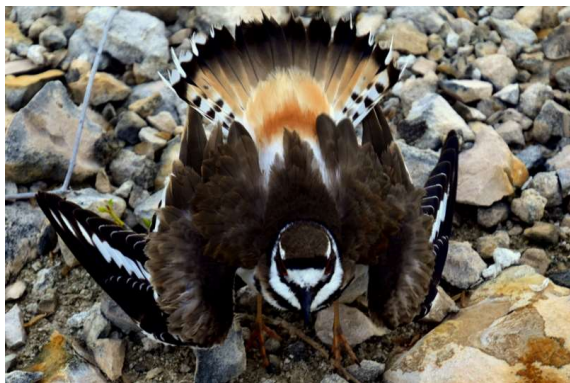
Vetra je bilo po obeh modelih napovedanega malo, 3-4 Bf, naredilo se ga je veliko! Tudi tega nisem pričakoval. 6 Bf za fujkanje po plitvem labirintu ni ravno, kar sem si želel že kot majhen otrok. Za povrhu se nama veter na zadnjih planiranih 15 miljah postavi točno v nos. Z motorjem proti 6 Bf se pa Mala hudo matra in napreduje le počasi. Nak, ne bomo je utrujali, danes se je odlično odrezala in si res ne zasluži tega. Plan B. Ob French Cayu vrževa sidro in počakava na jutrišnji dan. Upam, da se tale veter preko noči malo umiri. In da midva v miru pojeva še drugo polovico odlične riba, ki sva jo včeraj ujela pri ribičih.

drevo s prelepimi cvetovi

stopnice do neba

bolj si se približeval temu ptiču bolj se je šopiril :)

tribarvni heron

11. april 2017, torek

French Cay - Sapodilla Bay, Provo

Veter je preko noči vztrajal. In mi naredil problem. Ker včeraj v nestabilnem vremenu nisem upal cikcakati na jadra med koralnimi glavami, so bili akumulatorji zvečer popolnoma napolnjeni. In ko se je veternica dobro zavrtela v 6 Bf, se proizvedenih 200-300 W ni imelo več kam shraniti. Rezultat? Napetost naraste in vetrnica se izklopi. Akumulatorji se pa praznijo, noč je. Bedarija zaradi histereze. No, pa sem vklopil nekaj porabnikov, ki jih sicer nisva potrebovala in proizvedene elektrike je bilo ravno prav, da so akumulatorji ostajali napolnjeni. In tako sem se naučil še enega paradoksa: če želim, da se baterije ne praznijo, moram vklopiti porabnike. Perpetuum mobile?

Danes se veter obnaša po napovedi, 4 Bf. Tudi koralnih glav (skoraj) ni bilo (ok, to vem sedaj, tri ure sem pa buljil predse, kot da gre zares). Vmes naju pokliče kontrola plovil in prosi za nekaj osnovnih podatkov. Preberi si na AIS, če te zanimajo, si mislim. Pa ni bilo tako enostavno. Vesna visi na VHF vsaj četrt ure in odgovarja na vprašanja. Samo še za številko čevljev niso vprašali, vse ostalo jim je morala zaupat. Saj sva to že včeraj slišala, ko je enako poročilo oddal Geronimo, pa sva si mislila, da delajo le štih probe. Pa jih ne. Vse pokličejo (no, načeloma se moramo sami javiti, tako piše v pilotu) in izprašajo.

Sidrana sva za večno - v dveh in pol metrih globine, mehka mivka, razmerje verige ena proti deset. Ne odpihne naju niti hurikan. Težava pa nastopi pri landingu. Vse naokoli je mivkasta plaža. Ampak. Nikamor se ne sme, vse je privatna lastnina, vključno s pomolom. Le ena pot je do plaže, široka nekaj metrov. In tam se lahko sidrava in potem do kolen v vodi odčofotava na obalo. Zopno ob upoštevanju slabega metra bibavice. No, kmalu se v komercialni luki zmeniva, da lahko čolniček naslednjič pustiva pri njih. To bo bolje.

Na bencinski črpalki dobiva telefonsko številko za rentiča. Pokličem in čez četrt ure je avtoček v naših rokah. Vesna se takoj odpelje v šoping (al bo spet drag tale rentič!), jaz jo počakam na barki. Takole sredi morja parkiran dingi mi ne da miru. Nočem tja ob plimi, ko bom do pasu v vodi gazil do sidra. Ravno, ko se vračam na Malo, vpluje Amanda in se sidra poleg. Zvečer vrneva obisk.

pred nami Sapodilla Bay

mokasta mivka privablja veliko turistov

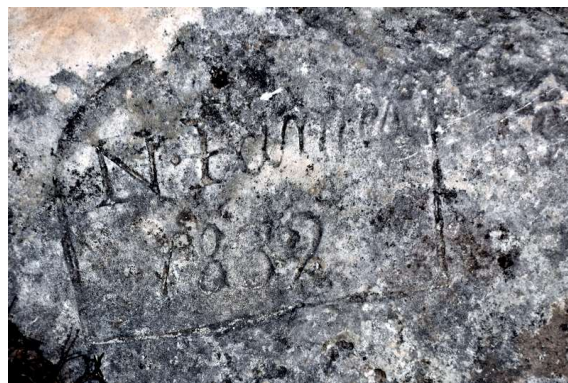
ko sva prišla sva bila poleg Barcelonskega katamarana le še midva

pogled na okolico iz Sapodilla hill

razgled na prelepo morje

ta hribček je tudi zgodovinski...v skale/kamne vklesana imena več kot sto let nazajno, ja ...

no, ta ladja ni zgodovinska, v bistvu je poduk ostalim, da moraš biti vedno previden

če drugega ne, si vsaj oči spočiješ med športanjem na morju

12. april 2017, sredo

Sapodilla Bay, Provo

Sinoči smo se z Amando zmenili, da gremo skupaj naokoli. Najprej na klirens, potem špilamo turizem in na koncu (spet) v šoping. Klirens je enostaven, še manj podatkov je potrebno napisati, kot na Francoskih otokih. Sledi ogled otoka. Zelo hitro zaključimo. Razloga sta dva. Prvič, otok je majhen in drugič, nič nima za pokazati.

Edina zanimivost za nas je bila farma conchijev (v francoskih deželah so ti morski polži poznani pod imenom lambi). Kar nekaj prikazanih ali razloženih zanimivosti sva videla ali slišala. Tudi to, da so conchiji srečna bitja. No, samci so srečna bitja. Če jim sovražnik odgrizne tiča, jim zraste nov. Jasno, da je ta farma conchijev največja, najlepša, najboljša, najdonosnejša, najmodernejša, najnovejša in celo najstarejša na svetu. Edina je. Ker je to delno komercialna farma in delno raziskovalna, so se začeli ukvarjati tudi z raziskovanjem, kako bi gojili snapperje, grouperje in podobna podvodna čudesa za na krožnike. Zanimivo. Mislim pa, da je še daleč od zares komercialnega ribogojništva.

Vesna mora kupiti suvenir za vnuke, Amandina posadka hrano za naslednjih nekaj tednov. Vsi skupaj pa zavijemo še v

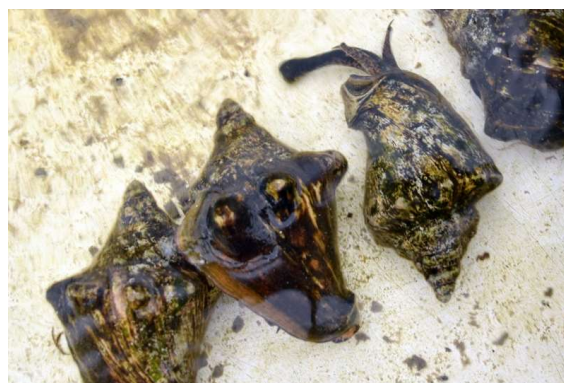
Cuban Cigars Factory. Hja, obrat je na otočju Turks and Caicos, delavna sila je iz Nikaragve, surovine pa iz Kostarike. In tako lahko Američani kljub sankcijam kadijo "kubanske" cigare. Voila! Na kosilo nas povabi Bjarne, ki ima čez tri dni rojstni dan. V oštariji na plaži naročimo vsak po svoje, dobimo pa vsi enako in sicer nekaj, kar nihče ni naročil. Kuhano ribo v čudni omaki. Bljak! Sicer pa, sami smo si krivi, lahko bi vedeli. Angleška kuhinja. Zato je pa večerja čisto nekaj drugega. Conchi chowder v omaki s kokosovim mlekom in karijem. V gostilnici na Mali.

Amanda z Bjarne in Felicie na krovu popoldan zapusti sidrišče in odpluje za West Caicos na potapljanje. Vso opremo imata na barki, vključno s kompresorjem in mini podmornicama, ki ju vlečeta naokoli pod vodo. Podmornici njiju, ne obratno, jasno. In včeraj sta kar malo pojamrala, kako jima povsod prodajajo potapljaške izlete za nebulozne denarje in razlagajo, da se sama ne smeta potapljati, ker da samo lokalci vedo kako se to počne. Hja...

Popoldan si naložim satelitske posnetke koralnih glav in plitvin na poti na plano in potem še sidrišče na Bahamih. Ponoči nameravava izpluti. Na cilju bi bila rada jutri še v delovnem času, da se klirava in si nabaviva bahamski net še pred prazniki. Nekaj ur spanja in potem okoli pol noči veselo na pot...

na otoku Provo je kar nekaj marin;jadronic je v marina izredno malo, prevladujejo motornjaki, ki verjetno služijo turističnim namenom

baby conchi - veliko let traja, da zrastejo

farma conchijev

nekaj poizkušajo gojiti tudi snapperje, grouperje (na fotki)...zaenkrat v poizkusni fazi

bazen z lambiji

vodič pokazal kje imajo sesalo in lepo se vidijo tudi oči - ta je ženskega spola

in ta lambi je moškega spola - če mu sovražnik odgrizne ono črno dolgo stvar, mu zraste ponovno :) ...pravi vodič: lucky man :)

tovarna cigar ...haha... zakonski par iz Nikaragve dela v malo večji trgovini cigare; madam jih ne svalja med nogami, torej že niso taprave :) kubanke; cene pa pariške

na kosilu skupaj s posadko SY Amanda (Bjarne in Felicie)

tabla je originalna: jutri zastonj pivo.... :)

SY Amanda gre na West Caicos

za večerjo pa iz svežih lambijev: curry chowder ...bilo je odlično; nekaj lambija se marinira za jutrišnji chevice ...

Karibi 2017

Bahamas

13. april 2017, četrtek

Sapodilla Bay, Provo - Abrahams Bay, Mayaguana

Slabo uro pred planiranim odhodom se zbudim in morju podarim angleško ribo. Na srečo zastrupitev ni bila tako huda, da ne bi mogla izpluti in s pomočjo eye in the sky se lepo varno splaziva ven iz enega plitvega platoja in nato priplaziva notri na drugi, še plitvejši. Plima je in vse gre kot po maslu. Vendar, ko popoldan ob oseki preverim, koliko vode je pod kobilico, ni več tako rožnato. Ni je veliko, jo je pa dovolj.

Kakorkoli, sidrana sva odlično, le pot na obalo je dolga, čeprav sva najbližje, kot se da z 1.9 m greza. Tri četrte milje. In ko se ob oseki vračava, morava lep del te poti preveslati, ker je preplitvo za dingi z motorjem. No, zato je pa na obali teklo vse kot po maslu. Najbolj podmazano je odtekal denar iz moje denarnice. Cash only island. Še dobro. Ne vem sicer, kako bi dingi zmoget izpluti v tako plitvi vodi dodatno obtežen s štirimi dolarskimi stotaki. Kdo je že rekel, da je Panama draga?

Vasica je res zaspana. Uradnikov v uradu je bilo kar nekaj in vsi so intenzivno sodelovali pri kliranju dveh jadrnic, hkrati z nama so prispeli tudi Francozi na katamaranu. Kakšna gužva, dve barki v istem dnevu! Kar nasproti carinarnice je BTC. Tam prodajajo simke. In tam ni nobene gužve. Pravzaprav tudi uslužbenke ni. Če jo kateri izmed 300 prebivalcev otoka potrebuje, jo pokliče po telefonu. Za nas to naredi sosed gostilničar. In potem je punca v pol ure naredila mesečni promet - tri SIM kartice in tri 2 GB podatkovne pakete. Da ne bo pomote, nad otokom, nizkim kot atol kraljuje komunikacijski steber z vsemi tremi omrežji, vključno z LTE. Za 300 prebivalcev!

Ampak, ko smo klirani s customs, immigrations in telecommunications greva še na kliranje v spirit shop. To je kombinirana trgovina. Lahko kupiš in odneseš ali pa spiješ kar za šankom. Nama je druga opcija bolj pri srcu, še posebej, ker na vratih piše, da imajo akcijo, če kupiš večje količine. Večkrat ponoviva, žeja je huda reč (pri uradnikih klima ni delala). In ko se po krajšem sprehodu po vasici odpraviva nazaj na barko, priteče punca s polno vrečko za nama in razloži, da za take goste, kot sva midva ne velja 3 4 5 (tri pive za pet dolarjev), kot piše na vratih, ampak 5 4 5 (pet piv za pet dolarjev). Prinesla je razliko. Lepa gesta, ne bi ji je bilo potrebno narediti. Pa jo je. Malo selo in verjetno bi kmalu vsi vedeli, da je turistom utajila super rabat. Ni se zajebavat z ugledom! In malo selo pomeni tudi da naju vsi pozdravljajo in ogovarjajo. Če karkoli potrebujeva, naj kar na VHF 16 pokličeva, vse bodo uredili. Pitcairn?

Za večerjo jeva polže. Conchije. Da se ne bodo pokvarili. Prvotno planiran roštilj je tako prestavljen na jutri. Meso je zmrznjeno in lahko počaka. Ampak. Ali se sredi lagune za velikonočni petek sme jesti meso. Hmmm... mislim, da se sme, tu naju vidi samo Gugl, Bogu smo iza leđa.

Bahami so najina osma obiskana država v tem letu z Malo

BTC kjer kupiš sim card za internet in telefonijo

modra tablica za rajo, za državne uslužbence pa rdeče barve tablica; se vidi po številki, da ni veliko domačinov na tem otoku

prometa ni kaj dosti videti...

palme in bananovci so dokaj redki v tej vasi

zanimivo je poizkušati lokalna piva; bahami imajo svoje bankovce, v razmerju 1:1 z USD; jih pa ne moreš nikjer menjati, če ti ostanejo

več kot pol metra je oseke

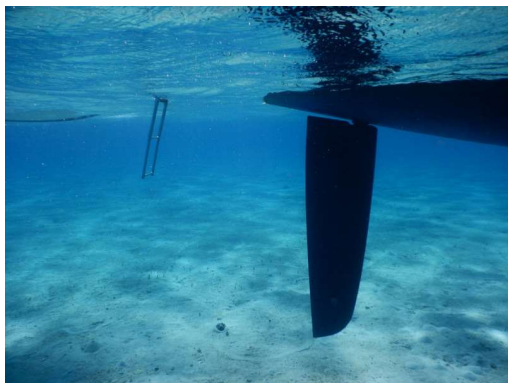
ko sva prišla na kopno smo vrgli še sidro za dingi, no pričakal naju je pa na suhem :)

še policijsko postajo imajo ...

ko sva prišla nazaj na Malo, vidiva, da smo sidrani na 2,2 m; zanimiv pogled pod vodo, kajne?

po stopničkah direktno do dna ...no, ja, skoraj.... ampak ne manjka dosti; na tako majhni globini pa še nisva bila sidrana

za kočerjo pa: cracked conch in mešana solata :) izpod rok glavnega kuharja na SY Mala

14. april 2017, petek

Abrahams Bay, Mayaguana

Laguna s popolnoma mirno in čudovito turkizno modro barvo je kot nalašč za - delo. Odločitev je padla. Tukaj ostaneva nekaj dni, da Vesna podela DDVje in jaz naredim nekaj malenkosti. Še prazniki so za povrhu in nihče naju ne bo motil. Dodatno je danes še vedno severnik (če zapustiva to mesto bova imela veter v glavo) in preko vikenda je napovedanih 6 Bf (spet, če izplujeva iz lagune, bo na sporedu rolanje). Torej ob upoštevanju, da internet dela odlično, razlog več, da ostaneva.

V pet milj dolgi in miljo in pol široki zelo plitvi laguni nas je pet jadrnic, od tega štiri obrnjene v veter in ena (čisto blizu reefa) pravokotno na veter. Predaleč je, da bi videl ali je kaj narobe? Radio molči - torej je verjetno vse pod kontrolo. Izgleda pa čudno.

Kakorkoli, celo mene premami bazen pod Malo, skočim vanj in se osvežim. Skupaj s skati, ki prečesavajo peščeno dno. Morje je tukaj malo hladnejše, kot na ABCjih, a ni prehladno. Okoli 24 stopinj ima. Tudi spi se zelo prijetno in namesto šestih litrov tekočine na dan, je popijeva le še dva ali tri litre. Če bo šlo tako dalje, bova watermaker zagnala le še enkrat na deset dni, namesto dvakrat tedensko, kot je bilo v vrhuncu potrošnje pitne vode. Ob upoštevanju, da je hladilnik namenjen tudi ostalim vrstam pijače, je več kot trideset litrov enostavno ne spraviva vanj.

Aja, Gugl naju ni štrafal, ostali vsevedneži pa niso opazili, kaj počneva...

pogled iz kokpita :) ...

Bahamsko pivo končno v pravih dimenzijah (nekaribskih)

edina riba, ki sem jo videla med plavanjem; skati so mi ušli :)

pod palmami so klopce kjer se domačini očitno včasih hladijo :)

15. april 2017, sobota

Abrahams Bay, Mayaguana

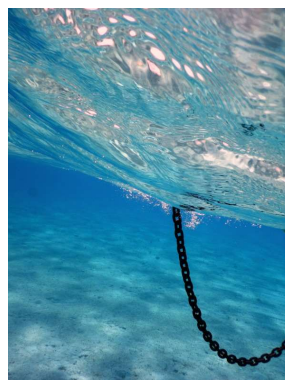
Še en delovni dan na Mali. Vesna dela več, jaz manj. Si pa malo preberem za naprej. In (na)študiram euro roaming po petnajstem juniju. Če je vse res, kar piše na Telekomovi spletni strani in kar pravi direktiva EU, potem bova imela od takrat dalje v EU net zastoj. No, ko bova v EU. In če se do takrat kaj ne spremeni.

Veter se je po napovedi dvignil in spet imam problem z vetrnico. Vključiti je potrebno dodatne potrošnike, da se zaradi polnih akumulatorjev le-ta ne ustavlja. Kakorkoli, preko noči imava napovedanih 6 Bf, kar pomeni, da bo elektrike čez glavo. In ko bo posijalo sonce, je bo še več. Ampak. Voda v bojlerju se bo pa vseeno ohladila in prižiganje motorja za deset minut mi ne uide. Alternativa je, da smrdiva in tega nočeva. Še manj pa nama prija tuširanje s hladno vodo.

Kakorkoli, delovni dan zaključiva z izletom v bližnji kino.

na peščenem dnu je polno sand dollarsov

na tako plitvem morju potrebuješ zelo malo verige; no midva jo imava kar dosti zaradi močnega vetra in prostora imava tudi dovolj okoli sebe

...na prvi pogled kot človeška maska

domorodka v debati z oblastjo :) ... bo treba malo na obalo narediti še kakšne fotke ...

16. april 2017, nedelja

Abrahams Bay, Mayaguana

Še vedno sva zakopana v mivko slabo miljo od government docka. Pa ne moreva (suha) na kopno. Močno vleče, vala je nekaj deset centimetrov, z dingijem ni šans, da greva na kopno. In za povrhu zaradi preplitve vode še veslava proti krepkim dvajsetim vozlom vetra. Nou-vej!

Vesna zato še vedno dela, jaz berem vse, kar najdem o Bahamih. Še malo, pa bom največji strokovnjak na to temo na svetu. Pa čak i šire. In spet, kot že nič kolikokrat do sedaj, ugotavljam, da nama bo zmanjkalo časa za vse, kar bi si želela ogledati. Ma, na onih butastih Antilih sva zabijala čas, namesto da bi bila tukaj. Že za Turkse in Caicose sem ugotovil, da so najboljše, kar nudijo Karibi, kar berem in kar gledam naokoli sedaj, vidim, da se jim bodo verjetno pridružili tudi Bahami. Če le ne bodo bliže Združenim državam preveč amerikanizirani.

Podobno, kot včeraj, po ribji večerji tudi nocoj zavijeva v kino.

pogled iz kokpita

veternica dela neumorno, tako, da imamo prižgana oba hladilnika, računalniki se polnijo ves čas...res izobilje elektrike ...slaba stran: preveč valovito, da bi šli na obalo, pa tudi za plavanje ni fajn

otok je tako nizek, da se ga komaj vidi od daleč

17. april 2017, ponedeljek

Abrahams Bay, Mayaguana - Attwood Harbour, Acklins

Ladijski chef za velikonočni ponedeljek spet postreže z dobrim zajtrkom, omleto s slanino in zelenjavo. Že včeraj je bil zajtrk odličen - kot se za Veliko noč spodobi. Salama z lešniki in italijanska ciabata, pa sirčki in feferončki. Kar zgrozim se, ko pomislim, kaj je tradicionalen velikonočni zajtrk. Potica in kuhana jajca. Bljak! Ok, šunka je že v redu - ampak zakaj jo pokvariti s (sladko) potico, namesto, da bi jo jedli s svežo bagetko? Le še kečap in majoneza manjkata k šunki, pa bi bil užitek za anglosaksonce popoln. Ampak, pustimo jim veselje. Mene sedaj najbolj zanima, kaj bo za zajtrk jutri?

Izplujeva. Saj, sidrišče je dobro, net dela ko šus, na obalo se pa ne da. Potemtakem je vseeno, v katerem zalivu čepiva. In, tako razmišljava, če se premakneva, bova vsaj okolico zamenjala. Cilj je Plana Cay, dobrih 40 milj oddaljen nenaseljen otoček. Ampak. Najprej je potrebno priti skozi laguno z načeloma mirno turkizno vodo. Načeloma. Le da se vmes skrivajo pasti v obliki koralnih glav ali pa enostavno skal na dnu (ne pozabi, Tonček, dno je od kobilice oddaljeno vsega nekaj deset centimetrov). Spotoma vidiva, kako zgleda, če ti cikcakanje po tem labirintu ne uspe najbolje. Barka se uleže na bok in čaka na prvi hurikan, da jo spravi z reefa v globino nekaj tisoč metrov. Simpl. Skipper se pa medtem ukvarja z

zavarovalnico. Če je bila barka zavarovana, jasno. Tale, ki počiva na reefu, ni še dolgo tam. Obešena ima še jadra...

Kakorkoli, ko se prebija na odprto morje, Mala pod jadri oživi. Tako dobro ji gre v polkrmnem in bočnem vetru 5 Bf, da vmes plan A spremeni v plan B. Plana Cay je sicer čisto luštan otoček, je pa sidrišče roadsted s (tako berem) slabim holdingom. In brez neta. Če tako nadaljujeva, sva še pred nočjo na naslednjem, za jutri planiranem 20 milj oddaljenem cilju, da lahko vplujeva skozi špranjo v reefu. Še tok nama pomaga (sreča služi hrabrim!) in Mala komaj zabremza, da se obrne in vpluje v Attwood Harbour na Acklinsu. Sama sva v slabe tri metre globokem in kakšne pol milje velikem polkrožnem zalivu, na odprtem delu zaščitenim z reefom. Precej bolj mirno je, kot bi bilo na Plani. In net tudi dela. Težko bi pa temu rekel luka. "Harbour" tukaj izgleda kot neskončna peščena plaža brez znakov civilizacije...

naj bi bil Harbour, a nič od tega ni bilo videti...nobenih živih ljudi v tem zalivu

takim skalam pravijo dežniki ...a do izraza pride le ob oseki

palme klubujejo vetru,soncu, hurikanom

18. april 2017, torek

Attwood Harbour, Acklins - Landrail Point, Crooked Island

Po dopoldanskem delu sva pripravljena na izplutje. Kot vedno, pozapreva okna, pospraviva notranjost ter prižgeva instrumente in motor. Potem se jaz odpravim na kljun odpeti sidni amortizer in ko se obrnem, da bi se vrnil v kokpit in bi Vesna začela z dvigom sidra, se pred preходом skozi reef pojavi - jadrnica. Lep občutek. Nisva sama. Naj predstaviva odhod na jutri in imamo nocoj zabavo? Ne, ne poznavata jih. Ampak, toliko bova pa le počakala, da se ne gužvamo ravno tam, kjer je najmanj prostora. Fantje (šet možakarjev) sicer nekaj kolovratijo pred vhomom, potem pa le zapeljejo skozi prehod, kot je treba. Še pomahava jim in izplujeva. Pomahajo nazaj, ampak mislim, da so se vseeno malo zamislili nad rezultatom testa "Ali ste priljubljeni?". Tam je namreč prvo vprašanje: "Ali ostali prostor zapustijo, ko vstopite vi?".

Z vetrom in tokom in še kar velikim valom se kotaliva najprej ob Acklinsu in potem še ob Crooked Islandu. In privaliva v zavetrje Crooked Islanda. Na več mestih preberem, da je sidrišče precej roli "in any wind" in midva ga imava nocoj 5 Bf. Povsod tako piše najverjetneje zato, ker vsi prepisujejo iz istega vira. Sidrišče je namreč mirno kot jezero. Oddahnil sem si. Študiranje variante B, variante C in variante D, ter kako jih vse pregledati še pred nočjo in izbrati najboljšo, danes odpade. Varianta A je popolna. Spet sva sidrana za večno v 4 m vode nad popolnoma belo mivko, kjer turkizno modrino kvarijo le temne lise skatov, ki plavajo nad dnom.

Vreme danes je turobno in odločitev, da izlet na kopno prestaviva na jutri je soglasna. Ne bi rada dingirala v dežju. Upam, da se vreme do jutri popravi. V takem vremenu je za dvig morale zadolžen, kdo drug kot roštilj.

je bilo kar nekaj rolanja...

...vetra pa ves čas dovolj, da smo jadrali...

svetilnik pri Crooked islandu....

...lep pozdrav iz Crooked otoka

19. april 2017, sreda

Landrail Point, Crooked Island

Elektrika mi dela problem. Ponavadi jo je premalo in je potrebno prižgati generator, sedaj jo imava pa po zaslugi naše vetrnice (skoraj) preveč. Računalniki in hladilniki delajo na polno, inverter je več ali manj stalno prižgan, akumulatorji so pa polni. Nizki otoki ne motijo vetrnega toka, pasati so močni in to so idealni pogoji za vetrnico. Ja, ta igrača pride prav v lagunah atolov, kjer na sidriščih vedno vleče. V zalivih hribovitih otokov je večinoma zatišje (saj, na tak konec se greva sidrat, da imava zatišje, logično). In zakaj je preveč elektrike problem? Zato, ker mi je škoda prižgati generator, itak ga bom moral še velikokrat. Brez generatorja pa ni vode. Najine zaloge so že pod 10% in jutri bo verjetno potrebno ugrizniti v kisló jabolko in poslušati hrup motorja. Nikoli mi ni prav...

Po dopoldanskem delu se oddingirava na obalo. Pa z obale pomaha domačin in se ponudi, da nama pomaga pri landingu. Hja, midva bi se raje odpeljala v lučico, čeprav je slabo miljo stran. Raje se peljeva z dingijem, kot pešačiva. Ni problema, pove možakar, tam naju počaka in pomaga pri privezu. In tako je tudi bilo. Sicer bi se enako vezala tudi brez njega, ampak gesta je bila pa lepa. In tudi razlaga kaj in kje se kaj nahaja v vasici. Ponudi se, da naju vozi naokoli. In če bi hotela, bi se peljali po celem otoku. Ampak, midva bi rada samo malo hodila. Tudi prav, nou-poublem. Kje je že bilo tako nazadnje? Nekje daleč, daleč. Na Maldivih, če me spomin ne vara.

Sprehodiva se. Lanski oktobrski hurikan je naredil precej škode. Veliko hiš je porušenih in zapuščenih. Kar nekaj, kamor so se ljudje po ujmi vrnili, jih še vedno adaptirajo. Ribič Pete nama v sproščenem pogovoru pove, da so valovi pljuskali preko strehe njegove hiše, ki je od morja oddaljena okoli sto metrov. To je bil en najhujših hurikanov, kar jih pomni in valovi so bili visoki do dvanajst metrov (kje so že oni naši korenjaki, ki plujejo po svetu v takih valovih kot za šalo?). Tega hurikana se spomnim tudi sam, spremljal sem njegovo pot še, ko je kot razvijajoči se ciklon prešel Male Antile, grozil ABCjem, se obrnil proti severu in preko Hispanjole povozil Bahame (takrat že kot hurikan kategorije 5, s 125 kt sustained

wind) in kasneje radiral po vzhodni obali Združenih držav. Kako že mu je bilo ime? Matthew.

Ko se vračava na Malo, se poleg naju sidrajo fantje, ki sva jih včeraj srečala v Attwood Harbourju. Očitno nas ni veliko na tem koncu sveta, tako da se lahko videvamo eni in isti. Če ne bi bili čarteristi, bi se sigurno potočkali, tako so pa svoja zaključena družba. Škoda. Torej bova na nocojšnji braaiadi spet sama. Danes sva kupila ovčko za večerjo. Upam, da ne smrdi. No, za vsak slučaj je pripravljenih tudi nekaj kosov ribice (tiste, od kralja živali).

ko sva hodila po otoku je bilo vsepovsod polno lupin tega morskega polža :)

no, pa gremo peš malo po otoku..

kamorkoli pogledaš, zapuščene hiše, zabita okna ...(zaradi hurikana)

ko bi čevelj znal govoriti, bi slišali verjetno dolgo zgodbo o življenju na tem otoku

zidana hiša, pa jo je lanski hurikan kar dobro poškodoval

...tudi ta avto je hurikan poškodoval...in kmalu bo čisto zaraščen

obala je na enem koncu skalnata, a je bolj apnenčasti material ter tako nastale majhni zalivčki

še lani je bila to aktivna črpalka...a Matthew je povedal svoje :(

ko prideš v goste k njim, te čaka že rdeči tepih pred hišo :)

ne glede na vse, kar veliko palm je preživelo hurikan

v trgovini mi je blagajničarka posodila bankovec za fotografijo

edina lokalna oštarija je zaprta, saj ni gostov (menda pa so v resortu); za 70 prebivalcev tega otoka pa očitno ni potrebe, saj ima pivo po 4 dolarje

20. april 2017, četrtek

Landrail Point, Crooked Island - Clerance Town, Long Island

Fil rouge so čarteristi. Zjutraj izplujejo in zvečer jih vidiva privezane v marini v Clerance Townu. Le kam gredo jutri?

No, midva jim pri izplutju ne slediva takoj. Delava vodo. Skoraj dve uri. V hladilniku jo je tako spet 30 litrov in v tanku 160 litrov. Dovolj za nekaj dni. Potem izplujeva še midva.

Vetra je 5 Bf, polkrma, toka 3/4 vozla, čista krma. Mala z zelo skrajšanimi jadri naju hitro vozi proti cliju A, Little Harbourju na Long Islandu. Pa je, kot že tolikokrat do sedaj, plan A postal plan B. Dovolj nama je osamljenosti, rada bi v družbo. Little Harbour je samo zaprt zaliv brez česar koli, Clerance Town je vasica. Tam bova, tako upava, verjetno našla kakšnega sogovornika.

In sva ga. Pred marino sicer ni bilo prostora za sidranje (v marini je bil prostor, pa je preplitvo za nas, hic), zato pa ga je malo dlje veliko. In tam je že tudi nekaj bark. Sidro se še ni dobro zarilo v mivko, ko so sosedi že naokoli. Nocoj je

barbekju na obali. Imajo višek rib in naju vabijo, da se pridruživa. I nama teško!

Pet posadk nas je na mivkasti plaži ob tabornem ognju, sredi katerega kraljuje mreža za peko. Amerji in midva. Sami povprečni Američani, le dva malo izstopata. Gostitelja. Kmalu je tudi jasno, zakaj. Argentince sta, eden od teh na začasnem delu v tujini (ala gastarbeiter). Iz Barilocheja. Alejandro kmalu začne z naštevanjem slovenskih priimkov iz njegovega kraja in doda, da so močna skupnost. Pove tudi, da se piše Weiss (tako so se pisali moji stari starši, mogoče smo pa v žlahti). Lastnik tistega hotela in restavracije je, ki sva ga občudovala, ko sva bila tam. Kako majhen je ta svet! Očitno še kako drži rek, da je svet le še globalna vas. Z guglovimi mapami se sprehodimo po Barilocheju in obujamo spomine. Kje sva spala, kje sva jedla, kje sva pila in kje sva hodila...

ko sva prišla so ravno dali mahimahi in špansko makarelo na roštilj

majhna skupinica 4 američani, dva argentina in najina malenkost iz Evrope :)

živahni in glasni ptiči...

zaliv pred mestom je velik ...

Alejandro Weiss iz Bariloche/Argentina, njegova družina izhaja iz okolice Dunaja

... peščena plaža je vedno bolj obraščena (verjetno do naslednje hurikana)

izmenjava mnenj, izkušenj ... in noč je pred vrati

...a ostali smo še kar dolgo po sončnem zahodu...

21. april 2017, petek

Clerance Town, Long Island

Sinoči sem družbi omenil, da nameravava pluti proti severu in morda tudi na Bermudo. Čez kak mesec sva se počasi mislila odpraviti iz Bahamov. Pa so mi povedali, da je takrat tam AC35. Jasno, da nisem vedel, kaj je to AC35 in ko so mi rekli, da je to regata sem pač sklepal, da gre za kakšno klaso 35 čevljskih bark in ker je moja 36, sem mislil, da me nagovarjajo, da bi sodeloval. Itak je v glavni vlogi prehranjevalne verige nastopal alko. Če vprašaš Googla, kaj je AC35, takoj postreže z odgovorom (jasno, saj je najbolj pameten na tem svetu). To Air Canada let številka 35 iz Vancouverja v Brisbane. In takoj doda, da ravnokar zamuja že 29 minut. Samo, to najbrž ni tisto, o čemer ob tabornem ognju trobezljajo naliti Amerji. Šele, ko je mojster le bevsknil America's Cup, mi je potegnilo, kaj je ejsitrtifajf. Petintrideseti po vrsti America's Cup. In sedaj imam problem. Naj greva tja in se gužvava ali maj in junij raje prebijeja kje drugje? Gužva mi smrdi, spektakel me mika. Le kaj naj storim? Je to past zame, podobno, kot je za miške past z žiletom (levo je sirček in desno je salamca)? Kakorkoli, prespati moram.

Popoldan mine na Wind Whisperju v družbi z Barilothenoma in caipirinho. Ampak. Midva nameravava kupiti kruh in morava na precej oddaljeno obalo. Dopoldan je bilo preveč vetra, ob petih popoldan pa izgleda v redu. Greva. In z nama gre še Alejandro. Na obalo pridemo v redu. Kruha ne dobimo, manjana. In še to v najbližji trgovini, ki je oddaljena pol ure z avtom. Mimogrede, zaselek se imenuje Clerance Town, ponavljam: Town, glavno mesto otoka. In ne premore niti ene trgovine, kaj šele kaj drugega. Uro in pol hodimo naokoli in smo skoraj edine žive duše.

Ampak. Jutri se bo pa dogajalo Tako nam pove domačin. Jutri bo imel en izmed kandidatov za premiera predvolilni govor. Pijača in jedača gratis od poldne do enajstih zvečer. Celo glasbeniki bodo. All welcome, še doda. Hja, mogoče bomo pa kaj dobili za pod zob, če obljubimo, da bomo volili pravega. Našega!

Kakorkoli, povratek je bil moker. Zelo moker. Polmetrski strmi valovi in veter v nos so recept za tuširanje v dingiju. Najbolj jo je fasal Alejandro, potem Vesna in najmanj sem jih skupil sam, ker sem sedel najbolj zadaj. No, vsi po vrsti smo bili do kože mokri in brez toplega tuša po povratku nam ni bilo živeti.

marina v Clearance town ima celo bazen nekaj metrov stran od morja

marina ni polno zasedena (ni čudno pri teh cenah)

prvotno sva imela namen se sidrati pred marino, a je premalo globine za Malo

mini štirnica za vodo ...

volitve so pred vrati...

Alejandro Weiss in Tone mi pozirata

zanimivo kako cerkev preživi vse te hurikane...očitno so vgrajeni boljši materiali

domačin, lastnik domorodskega bara, razlaga, da je bil na tem otoku dve leti hud hurikan ... ni kaj: v vsakem raji so vedno neke motnje...

odkar sva prišla na Bahame, ves čas piha in piha in piha.... no, pa saj se po palmah vidi kako se upogibajo...

ptički na dolgih roza nožicah

nič ni pisalo kaj bi to bilo... ob pogledu na to stavbo sem takoj dobila nostalgijo po Grčiji

Long island-cca 3000 prebivalcev od tega ima glavno mesto le 80 prebivalcev; otok je 130km dolg in 6 km širok

22. april 2017, sobota

Clerance Town, Long Island - Conception Island

Vremenska napoved ga je spet pihnila malo mimo. Namesto oblačnega vremena z dežjem, sva imela lep sončen dan s 5 Bf polkrme. Idealno! Še tok nama je pomagal in 45 milj sva dala pod streho v slabih sedmih urah (anchor to anchor).

Odločitev danes zjutraj je bila težka - naj izplujeva in si ogledava čim več otočkov ali naj greva z Argentincema z rentičem naokoli. Na koncu se le odločiva, da izplujeva. No, ko sva videla Conception Island, nama ni bilo žal. Lep, nenaseljen otok je narodni park. Tudi sidrišče je bistveno bolj prijetno kot pred Clerance Townom.

Le interneta ni. No, ni ga toliko časa, dokler ne dvignem svojega super-truper telefona na jambor. Namesto crew flag ga obesim pod desni križ in glej si ga no glej, kar naenkrat smo omreženi. Hja, zakrivljenost zemlje naredi svoje, če so otoki nizki. Do 20 milj oddaljenega stolpa se z morske gladine ne vidi. S prvega križa pa.

Vesna je medtem takoj pod vodo. Dolgo časa ni imela prave prilike, tukaj sva pa sidrana tik ob koralnih glavah. Ampak. Kot že velikokrat na Karibih, spet ni bilo videti kaj posebnega. Lion fish in to je več ali manj vse. Koral ni skoraj nič. Zato je pa dolga plaža nekaj posebnega. Tako bele in tako sipke mivke človek ne vidi pogosto. Pravzaprav, sploh ne vem ali sem tako že kje videl? Ob hoji se udara do gležnjev. Kot bi hodil po deset centimetrov globokem pršiču!

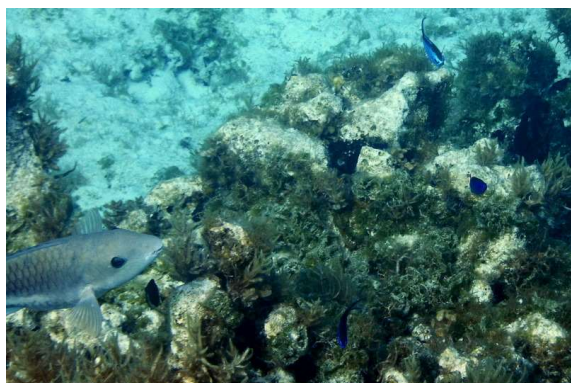
Zvečer je zaradi tega predvidena tolažilna nagrada. Žgara.

hurikani krepko uničijo korale zato pride bolj do izraza potapljanje kot pa snorkljanje

.. poleg hurikanov so pa še drugi sovražniki koral, kot npr. lion fish

zelo veliko je bilo tudi maha ...

pri tako velikem zalivu smo bili samo trije sidrani

bolj pozno sva prišla na obalo, tudi ni bilo več tiste prave svetlobe

palme so majhne, Tone še ni tako visoko zrastel :) ...

palmin list

mivka kot moka, pršič ... že dolgo ne take...

...in za nama so ostajale le sledi...

....morje je itak spralo zapis v mivki

Mala uživa, saj ima veliko prostora le za sebe

sand dollar - Tone pravi, da so to sigurno Kitajci naredili in se jim je roba stresla v morje... ampak sand dollar je ježek ...upam, da ga vidim kje živega..

23. april 2017, nedelja

Conception Island - George Town, Great Exuma

Vreme je ponovno neposlušno. Nič (napovedanega) dežja ni bilo. Le prijeten veter s polkrme in boka. Recept za hitro plovbo. Zadnjih pet milj še (nenaporno) motoriranje za reefom preko plitvega platoja s pomočjo guglovih map. Vesni tokrat sploh ni treba dežurat na špici, posnetki so jasni. In ker je motor, je tudi generator. In ker je generator, imava vključen tudi watermaker. Vsako priliko bo treba izkoristiti za delanje vode, za polnjenje akumulatorjev generatorja očitno še ne bova kmalu vključila.

George Town je razočaranje. No, napačno sem se izrazil, sidrišče je razočaranje, mesta ne morem oceniti, ker ga nisem videl. Sidrišče je plitvo, manj kot meter globine - tam, kjer bi se rad sidral. V Elizabeth Harbourju je prostora neverjetno veliko in sidrišče deluje nekako prazno kljub sidranim vsaj stotim barkam, ki se bodo jutri udeležile pet dnevne regate. A na obalo se ne da. In to je razočaranje. Kakor so sicer zanimivi in lepi Bahami, ampak to, da se sidra daleč od obale in je potem v vetru mokra plovba z dingijem, to je pa počasi že malo moteče. V 5 Bf vetra je chopa enostavno preveč za najin dingi. Do kože bi bila mokra, tokrat na poti na obalo. Nak! Morda jutri, če bo manj vetra. Napovedanega ga je sicer že manj, ampak...

In tako sva popoldan in večer preživela za računalniki in pred televizorjem. Električne je v izobilju.

turobno vreme cel dan...big brother watching us ... cel zaliv sta pregledala

je bil kar šok, koliko bark v enem zalivu...glede na to, da sva zadni mesec bila več ali manj sama v zalivih

povsod nagnetene barke...

sem se prepozno spomnila pritisniti fotko iz kokpita na mesto, ki nama danes ni bilo dosegljivo

Great Exuma ima 365 otočkov (oni rečejo cay); celota Exuma naj bi imela 7000 prebivalcev...menda..

registrska tablica Exuma

24. april 2017, ponedeljek

George Town, Great Exuma - Hoopers Bay, Great Exuma

Zjutraj veter toliko jenja, da je dingiranje na obalo čisto spodobno. Dingi pustiva v jezeru na dingi docku - to imajo lepo urejeno. In v nasprotju s pričakovanjem, nihče dingija ne priklene. Tudi jaz ga ne, da ne izstopava preveč. George Town je v primerjavi s tistim, kar sva videla do sedaj, pravo velempeto. Ima celo dva marketa, dve stojnici z zelenjavo (kason od pick-upa), pet szojnic s spominki, bencinsko črpalko (z ameriškim bencinom, ki znano povzroča težave v motorjih, ker je mešan z alkoholom, hic!), banko, pošto, urad mobilnega operaterja, frizeraj (ja, imajo ga!), nekaj liquer storov in barčkov ter gostilnic, cerkev, osnovno šolo in pristanišče. Ampak. That's all folks! Town. Mislim, da premore dvesto ali tristo duš nad rušo. Max...

Sprehodiva se naokoli jezera, pogledava vse, kar se pogledati da, pošpegava v tourist office, pa je zaprt, so na enem izredno pomembnem sestanku. Kasneje ga le najdeva odprtega, pa ni bilo vredno povratka. Vesna kupi in napiše razglednice, jaz bolj uživam v ekstremno dragem pivu. Kje si Francija s svojimi pariškimi cenami? Močno se mi že kolca po najdražji državi na svetu. Odlične francoske bagetke, za primerjavo, so stale v Franciji okoli 2 evra, zanič angleški toast (drugega nimajo, hamburger pofl štručka pri meni ne šteje kot kruh) prodajajo po 6 ali 7 dolarjev, odvisno od blagovne znamke. Trikrat dražje za precej slabšo kakovost! Lokalno pivo v diskontnih količinah (minimalno dva ducata) je po 1,80 dolarja za malo piksno. Da vina niti ne omenjam, cene so dvomestne in zelo redke so tiste, ki se začnejo z enko.

Semkaj se ne bova vračala, lahko se torej premakneva drugam. Saj niti ni pretirane gužve, sidrani smo na 100-200 m narazen, a vseeno. Zapustiva tudi soseda z zanimivim imenom barke, TBD. To be defined. Najbrž se ni znal izmisliti imena in je toliko časa čakal, da je bilo prepozno - v plovnem dovoljenju je ostalo TBD.

Nekaj milj oddaljen zaliv se izkaže kot miren kar se tiče bark, je pa v današnjem vremenu skoraj brez vetra, precej rolajoč. Preblizu prehoda skozi reef je. Ma, za noč bo. Itak je na sporedu nekaj dela in potem filmski večer. Pod vodo se niti Vesni ne ljubi več. Naj vodiči še tako hvalijo podvodni svet, v primerjavi z videnim drugod, res ni kaj posebnega. Plaže so pa sanjske, tu ni kaj.

po vsakem slabem vremenu pride lepo vreme.... danes je morje čisto druge barve kot včeraj

kompleks kjer so razni uradi....le ni mi jasno zakaj je v roza barvi?

danes pozno popoldne je otvoritev regate

ob sedmih zvečer pa je maša v povezavi z regato (da bo vse ok), tako mi pravi v turističnem uradu

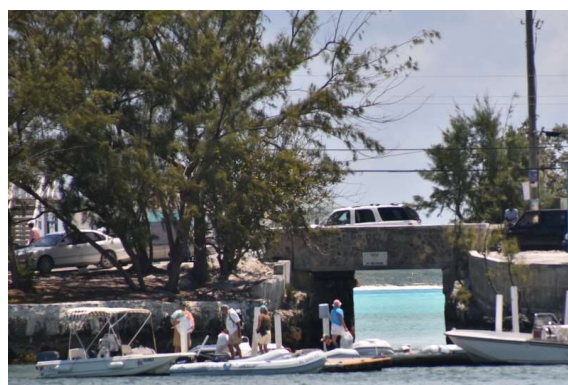
za spremembo lahko najdeš tudi kamnite plaže

mislim, da so na Exumi dobili roza barvo po izredno ugodni ceni, saj je videti veliko roza stavb

pogled na jezero -Elizabeth Harbour

dinghi ponton za jadralce do katerega moraš iti pod mostem in, če ne preračunaš imaš smolo s tokom v obe smeri (kot midva), je dinghi dušo skoraj spustil nazaj

grede, tako močan tok je bil

po dolgem času vidim nudiste.... fotka nastala nehote med plovbo...upam, da ne bodo ritke jutri pekle)

še celo policijska postaja je roza barve....

spomenik Columbu na vrhu hriba

ni nama jasno zakaj je na kupu toliko bark, potem pa le sem pa tja kakšna ...? čredni nagon?

25. april 2017, torek

Hoopers Bay, Great Exuma - Childrens Bay Cay, Exumas

Ameriška nafta, ki sva jo natočila v Puerto Ricu je - ameriško zanič. Združene države, Nova Zelandija in Brazilija, tri destinacije, kjer se ne sme točiti. Ampak kaj, ko ni druge izbire. Tokrat mi je na srečo nafta pokazala zobe, še preden smo izpluli. Prižgem motor, odklopim amortizer na sidru in - motor kao ne bi več delal. Klasika. Očistim water separation filter (poln je bil vode in alg!), očistim cevke in mašince spet prede. Hja, ampak do kdaj? Mešanica diesla z etanolom je res problem na barki. Redno dodajam dvojne doze biocida, pa ne zaleže.

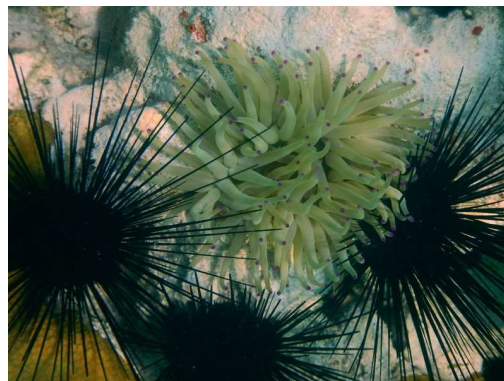
Prestaviva se za dvajset milj. Na motor, danes je popolna bonaca. To čakam že dober teden, da si narediva vsaj malo zaloge vode - spotoma, ko imava tako ali tako prižgan motor. Ker je voda in elektrika, Vesna zažene še pralni stroj in izkoristek je popoln.

Childrens Bay Cay je idilično lep. Obala je kot se šika. Bela mivka pod kokosovimi palmami in sredi zaliva skaludra v obliki dežnika. In v senci te skaludre nekaj čisto spodobnih koral in slipper lobster. Po dolgem času vidim Vesno nasmejeno po

cevkanju. Še na obalo se spraviva in malo noge razmigava med plantažo kokosovih palm. Potem sledi klasika. Braaiada. Ravno, ko je najbolj napeto (ali je ali še ni zadosti pečeno?), doživiva pravi mali raid muh, nekaj sto jih je. Kot v Avstraliji. Ampak. Ko gre spat sonce, gredo na obalo spat tudi muhe. In ker sva včeraj do konca pospravila vse zaloge francoskega box vina, so sedaj na sporedu južnoafriške buteljke. I nama težko, jaoj!

Childrens Bay Cay...danes kičasto lep sončni dan brez vetra (prvič odkar sva na Bahamih!!!) in morje vabi :)

končno spet nekaj mehkih koral

rib je bilo pa zelo malo

zvezda žive barve ...

prvič videla to vrsto raka: slipper lobster ...če ne bi bila zajc, bi bil on danes na roštilju namesto mesa :)

amiji pravijo temu skala dežnik (ali pa je to otok za njih?)

kar dosti je bilo tudi ježev z zelo dolgimi bodicami v družbi mehkih koral

Tone je šel z dinghijem na obalo - fotko naredila med snorkljanjem

mali kuščar na deblu palme

očito je tudi tukaj šel hurikan mimo, saj marsikje manjka pol palme

26. april 2017, sredo

Childrens Bay Cay, Exumas - Great Farmers Cay, Exumas

Lepo je tukaj, a midva greva dalje. Po zajtrku. Ravno je nastopila plima in v prelivu med otočki, ki vodi iz sand banka v globoki Exuma Sound, je slack water. Ker sva včeraj ob oseki s kobilico kolovratila centimeter nad dnom, mi izplutje od plimi, ko je meter več vode, kar ustreza. Edina resna težava je, da ni vetra. Plovba na slabih 50 milj oddaljeni Cat Island na motor tako odpade. Raje se prestaviva malo više po Exuma Cays.

Ampak. Nimam nobenega dobrega pilota za te vode. Tisto, kar je tukaj biblija, je samo na papirju. In ker nisem na to mislil v Sloveniji, (ko sem imel stalni naslov, kamor knjigo lahko naročim) sem sedaj omejen na elektronske edicije. Nekaj za celotne Bahame sem kupil na Turksih, na teh neskončnih otočkih z obupno plitvo vodo, pa je premalo. Med plovbo danes tako kupim še eno knjigo. Ampak. Samo Exuma Cays so razdeljeni v štiri knjige in mislim, da bo Amazon kmalu spet služil. Saj ni veliko, 12 dolarjev. Če pa je to le četrтина za eno otočje (in Bahami jih imajo kakih deset), postane vse skupaj dražje od piva!

Kakorkoli, z novo knjigo v roki najdeva tudi nova sidrišča. In nove poti skozi Exuma Bank. Upam, da so globine točne in da se mivka ne premika preveč in ne dela novih zametov. Tale plovba skozi prehode med plimskimi tokovi ni prav nič zabavna. Pri štirih vozlih toka so se naredili skoraj metrski stoječi valovi - pa je danes skoraj brezvetrje! Bo le treba ugrizniti v kislo jabolko in pluti malo tudi po mirnem, turkiznem, a plitvem morju.

Pogledava si 50 milijonov dolarjev vredni privatni otok Musha Cay, ki si ga lasti David Copperfield, premišljujeva ali bi se sidrala tukaj, pa se odločiva za Cave Cay. Vrževa sidro in tuhtava. Pogled na obalo ni tako lep, kot je bil na Musha Cayu, pa se odsidrava, da greva nazaj. In se tudi kmalu premisliva. Greva naprej, na enega izmed Farmers Cayev.

Sidrava se pred Great Farmers Cayom in Vesna gre na snorklarijo, pogledat kaj počnejo barakude. Na obalo, na Little Farmers Cay, bova šla jutri. Danes ni časa. Danes je parillada. En majčken šnicelček za oba. Če beštija nima kile in pol tudi nič nočem...

pred sedmo uro zjutraj je pa takole sonce vstajalo počasi, sramežljivo....

med prelivi je bil zelo močan tok, kar vrelo je morještiri vozle je bil ta trenutek

poleg ploterja je v uporabi tudi pametni telefon s satelitskimi kartami

Copperfieldov otok je sameval....

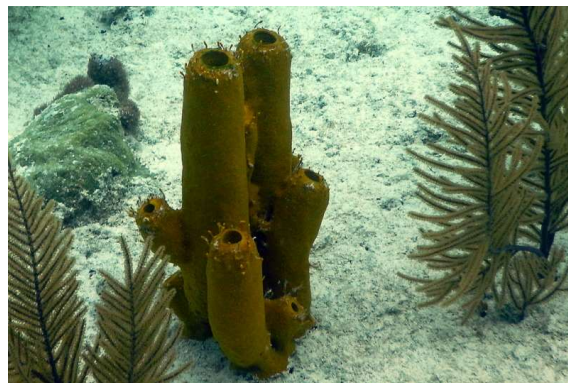
žive duše ni bilo videti na otoku... lepa, urejena plaža ...a na otok smeš le, če si povabljen :) ..

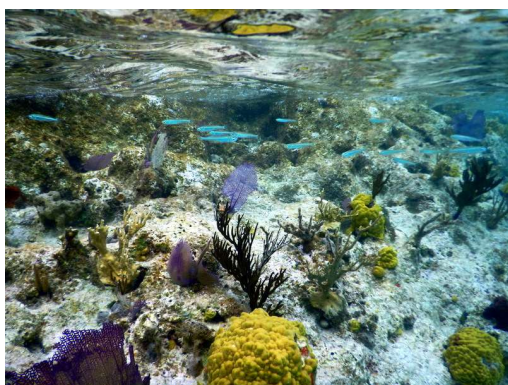
...ker je bilo dokaj veliko toka na raznih koncih, sva se peljala z dingijem

barakuda je bila po dolžini večja od mene ... skratka, neprimerna za pojesti, polna cigutere :)

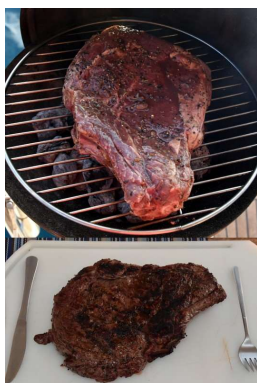
kar veliko različnih koral je bilo

pa tudi ribic ... globina je bila izredno nizka in je viden odsev korale v morju

večerni pogled iz kokpita ... žive duše spet ni bilo videti...

...ko sem prinesla Tbon k roštilju, sem vprašala Toneta, če bo dovolj za oba :) ... pa pravi: za mene bo dovolj ...

... no, rezultat na koncu je bil, da sva res komaj, komaj oba skupaj pojedla, bile so res prevelike oči :)...priloge so ostale ...

27. april 2017, četrtek

Great Farmers Cay - Black Point, Great Guana Cay, Exumas

Plan je potrebno spremeniti, jasno kot bela noč. Noč je bila bela, pa ni bilo lune. Ob treh zjutraj se je zdanilo, kot v disko klubu s stroboskopsko lučjo. Veter se je obrnil za 180 stopinj in se dvignil na gale force. Vetrnica se je iz varnostnih razlogov izklopila, da je centrifugalna sila ne bi raznesla. Eno uro je svetilo, našigalo in ulivalo. V dingiju je bilo po koncu besnenja naravnih elementov deset centimetrov vode, paluba sprana, kot že leta ne. Stik s svetom je bil izgubljen okoli pol štirih zjutraj, ko je telekomunikacijski stolp na otočku nad nami za trenutek zažarel.

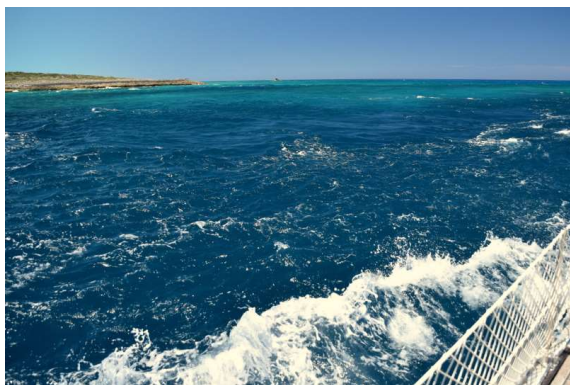
Mala je naredila v ozkem kanalu skoraj popoln krog, ko je sledila vetru (nekaj vozlov toka, ki sicer usmerja barko, je bilo zanemarljivih v primerjavi z vetrom). Sidro se ni premaknilo niti za milimeter! Pred dnevi sem prebral nasvet, kako se je treba sidrati in s ponosom ugotovil, da je to tako, kot počnem sam. Tako piše: večina se sidra tako, da vrže sidro in gre pogledat pod vodo ali je sidro lepo položeno. In večina ljudi ne preveri na silo, ali sidro drži, ker se boji, da ga bo izpulila. Narobe! Če sidro ne drži, potem je čisto brez veze, da je v vodi in čisto nič ne pomaga, če se ga pogleda, kako leži. Če sidro ne zdrži storm force, 10 Bf torej (jaz sem zadovoljen tudi s kakšnim boforom manj), potem ga je potrebno dvigniti in

se sidrati še enkrat. Druge ni!

Tisto uro nisva spala. Najbolj sem se bal strele. Na srečo so naju vse zgrešile. Ja, tukaj ne znam nič drugega, kot računati na radodarno pomoč tete Fortune. Kakorkoli, takega neurja nisva imela od Centralne Amerike leta 2012 dalje, ko je odtrgalo bojo, na katero je bila Mala privezana.

Dopoldan se sicer zjasni, ampak še vedno preveč vleče, da bi šla z dingijem na obalo. Mokra bi bila do gole kože. Počakava, da plimski tok skozi preliv malo jenja in izplujeva v globoko morje. Ni bilo hudega. Jadrava (spet) s popolno krmo in malo menjam uzde, da se plaziva ob robu Exuma Sounda. Docham Cut je pol ure po slack water miren, vsrka naju z dvema vozlova in čez deset minut sva sidrana pred Black Pointom v dveh in pol metrih globine na mivki. Bolje ne more biti (za vetrove, ki jih pričakujem). Tokrat ni težav za dostop na obalo.

Črna Točka je vasica z nekaj trgovnicami in gostilnicami. In nekaj deset črnimi dušami, večinoma ribiči, ki so trenutno odsotni. Vsi so na regati v George Townu. V prijetnem sončnem vremenu je to čisto prijetna vasica. Celo jo prehodiva in se potem ustaviva na pivcu in snacku. Conchi so za snack. In Vesna ne bi bila Vesna, če me vestno ne bi spominjala, da jem polže...

čepprav je bil še dokaj močan tok na prehodu, smo lepo šli skozi

danes je v Sloveniji praznik: Dan OF... smrt fašizmu, svoboda narodu... tako so nas učili :) ...

za majhen otok mala policijska postaja

tudi majhno kliniko imajo

regatta point

ko sva prišla, nas je bilo 15...

črnoglavca :)

vse se dogaja na 1 milj :)

samo tri leta stara šola narejena iz donacij; zaradi pogostih hurikanov je potrebno pogosto obnavljati objekte

hiše domačinov

navkljub dokaj slabi zemlji je kar dosti dreves in ostalega zelenja

pa še malo različnih koral...

28. april 2017, petek

Black Point, Great Guana Cay - Pig Beach, Major Spot, Exumas

Tista nevihta od včeraj očitno ni bila kar tako. Danes smo še vedno omreženi le za silo. Edge dela, kaj hitrejšega pa le občasno - očitno imajo hude težave pri odpravljanju okvare. Posteljnino peljeva v socialni laundromat. Vsak, ki kaj da nase, se tam pojavi (vsaj z nekaj krpicami za izgovor) in potem klepeta z ostalimi udeleženci seanse. Tudi midva. Narobe svet - namesto, da bi se dobivali v kafiču, se v laundromatu. Malo sprašujem, ker nimam kart za prečenje banksov, pa ne dobim nobenega pravega odgovora. Očitno bo na Amazonu potrebno kupiti še kakšno knjigo. Slišim pa spotoma nebuoze, kot na primer to, da smo imeli sinoči med 50 in 70 vozli vetra. Ah, ja... Nisem meril, ampak malo preko 30 jih je bilo, morda z malo domišljije tja do 40. In niti vozla več! No, saj to je veliko, da ne bo pomote, je pa daleč-daleč od orkanskega vetra. Hja, strah ima velike oči. Še posebej v črni in deževni noči.

Opoldne imava žehto pod streho, klepet tudi. Midva bi se premaknila. Pa se mi zatakne chart plotter. Pozabi nastavitve. A-ja-ja-jaaah! Naslednje pol ure ga parametriram in preverjam in izgleda mi v redu. Ok, greva. Saj plovba do naslednjega cilja ni zahtevna. Ko prideva iz sence zaliva, se še priklopim na sosednji betecej stolp in imam guglove mape za pomoč.

Ampak. Če ima hudič mlade, potem jih ima veliko. To je pogruntal že gospod Murphy. Takole gre torej moja hi-tech plovba z nekaj rezervnimi navigacijskimi sistemi. Najprej pomežikne chart plotter in meni, da tokrat pa res ne bi več delal. Jasno, kot beli dan (hvala bogu, da ni bela noč!), zadnja izmerjena globina je bila 2,9 m (ob falling tide!) in pred nami naj bi bil sand bank z 2,1 m. Ampak tega ne vem, ker se globina prikazuje na chart plotterju. No, z izklopom fish finderja in chart plotterja se številke začnejo spet premikati, tokrat na instrumentu za rezervni globinomer. In, hvala bogu, je prva cifra 3, kasneje celo 4. Ok, to smo rešili, pogledajmo kaj pravijo rezervne navtične karte? Nič ne pravijo! Za ta del enostavno manjkajo. Ufff... Ok, potem gremo na satelitske posnetke. No, naj bi šli, pa ne gremo. Internet kaput. Celotni oddajnik so izklopili, vse tri frekvenčne pasove. Očitno ga ravno popravljajo. A-ja-ja-jaaah! Pa se signal pojavi in takoj spet izgine. I tako pet, šest puta za tri minuta. Neuporabno. Še četrto rezervno varianto pogledam, slikico v pilotu, v Kindlu. Ta je off-line in telefon ima polno baterijo. Vsaj nekaj pozitivnega v vsej tej zmešnjavi. In tako Tonček vozi svojo barko tako, kot jo je nekoč davno v prejšnjem tisočletju. Orientir broj jedan i azimut broj dva. Vizualna navigacija. Še pomnite, tovariši?

No, vse se je izšlo, kot se mora in lepo sva sidrana v prostranem zalivu na idealni globini s perfektnim holdingom. Celo net se je nekako spet le vzpostavil. Vesno zapeljem na obalo, preverit kaj počnejo pujsi, ki so neverjetna turistična atrakcija na tem koncu sveta. Opisani so v vseh vodičih. In iz bližnje ter daljne okolice vozijo turiste za mastne denarje (izlet iz George Towna, na primer, stane 300 dolarjev na osebo) na ogled tropa prašičev, ki se sprehajajo po plaži in fehtajo hrano od gledalcev. Tako kot to počno kateri koli pujsi, kjer koli na svetu. Verjetno bi to počeli tudi v Abu Dabiju, če bi tam smeli živeti. Neverjetno! Kakšna neumnost in koliko se da z njo zaslužiti.

Medtem, ko Vesna opazuje ljudi, ki opazujejo prašiče, se jaz lotim Raymarinovnega help deska. Spet in spet ugotavljam, da je to zelo dober help desk. Če imaš net, seveda - hic! Mašince kot po čudežu kaj kmalu popravim. Nekaj nedokumentiranih kombinacij tipk in naprava je spet živa - watch dog je ne resetira več vsake pol minute. Ampak. Deluje že, je pa brez vseh nastavitev. Vse je factory default. A-ja-ja-jaaah! Nobenih trackov ni več, nobenih waypointov, nič routinga. Parametrirati je potrebno vse čisto od začetka. Začenši z formatom ure in datuma. Kakšno urico tipkam in glavne stvari uredim. Če bo še kaj, bom pa sproti nastavljal. Glavno, da mašince dela! In upam, da bo delala tudi vnaprej. Resno sem že razmišljal o planu B - kam na Bahame naročiti nov kos, kje ga kupiti, kako zmontirati in kaj sploh kupiti? No, upam, da je plan B sedaj preteklost.

Okoli 30 nas je na sidrišču, od tega dobra polovica 100+ čevljskih motornjač. In kot se za tako klientelo spodobi, plovila ponoči oživijo. Osvetljene so z vsemi možnimi reflektorji v vseh možnih barvah in plavajo v podvodno osvetljenem morju, barvno usklajenem z nadvodnim delom trupa. Le kaj o vsem tem menijo ribe mi ni jasno. Verjetno mislijo, da so se znašle v Las Vegasu.

*pogled na Pig Beach
...danes je dan fotk pujsov in*

*takoj, ko se pripeljejo izletniki, pujsi tečejo do motornih
čolnov*

*od vseh turistov, je ta na fotki najbolj izstopala s
fotografiranjem ... s pujsjo obe pozirata v telefon*

*pujs bo za hrano naredil vse: tudi plaval, poziral turistom,
plesal, pil pivo ... vse se bo naučil: le hrano mu daš ...*

*toliko motornjakov na kupu pa že dolgo nisem
videla...jadrnice smo bile v manjšini*

.... gremo na sprehod ...

...ne vem katera zna lepše pozirati: pujsa ali dečva?

za fotko s pujsom, do popka v morje

pujsom moraš dati hrano v posodo, ne smeš jih hraniti z roko - tako piše na tabli; donacije (v obliki hrane) zaželjene :)

...zelo lepo je pel ...

no tudi kure in petelini so bili...potem pa jajca prodajajo pod sloganom: prosta reja ...verjetno bo to nekoč pisalo tudi za te pujse, ko bodo šli v zakol?

...prav obkolili so ta majhen čolnič in se glasno jezili, ker jim niso nič dali jesti ...

29. april 2017, sobota

Pig Beach, Major Spot - Sampson Cay, Exumas

Včeraj v vešeraju so nama povedali med ostalim tudi to, da je Staniel Cay nekaj posebnega. Must see. Ampak. Preveč vetra je za dingiranje dobro miljo v val, pa se prestaviva tik za otok. Sidranje je kar malo triki, ozko in s tokom. Za nekaj ur bo v redu, kaj več pa ne. Če bi se veter obrnil, bi bila na mivki do kolen.

Zdingirava na obalo in se sprehodiva naokoli. No, ja... Tudi, če se ne bi. Nikakor ne moreva ugotoviti, kaj je bilo najinemu sogovorniku tukaj tako všeč. Nama se zdi celo vse skupaj precej zanemarjeno v primerjavi z ostalimi otoki, ki sva si jih ogledala. No, stvar okusa. Niso pa stvar okusa cene v lokalni trgovinici. Za kruh, jajca, Philadelphia sir za mazanje in slanino so nama pobrali 33 dolarjev. Bogato!

Od daleč si pogledava še drugo glavno atrakcijo na tem koncu - slavno jamo, ki je nastopala v Thunderballu, filmu o agentu številka sedem. Od daleč. Plimskega toka je preveč, da bi kolovratila s sidranjem in potem plavala v deroči reki v neko jamo, ki si jo lahko veliko lepše ogledava v filmu. Pa še akcija je tam.

Prestaviva se torej za sosednji privatni otoček (landing by invitation only), na normalno sidrišče. Vesna odplava na snorklarijo, da si od blizu pogleda morske pse. Rib in koral je tudi nekaj. Jaz se lotim daljinca za sidro. Dela sicer v redu, od časa do časa pa neha s prikazovanjem dolžine verige v vodi. Pomaga izklop in vklop. Sumim na slab kontakt v vtičnici (ki jo pere morje med jadranjem v valovih) in jo zamenjam. Sedaj dela, čas bo pa pokazal, ali bo delal tako kot je treba tudi v bodoče.

In potem se preostanek popoldneva ukvarjava s planiranjem naslednjih postankov. Kar nekaj ur študirava. Končno sem našel karte, za katere vse kaže, da jim lahko zaupam, Garmin Blue. Vse je namreč tako zelo plitvo! Centimetre loviva. Dobesedno. Karkoli si zamisliva, vedno je kaj narobe. Izgleda, da je edina (spodobna) varianta, da se prestaviva v narodni park na boje. Upam, da najdeva kaj primerne tudi za naju. Tukaj se enostavno predvideva grez do 5 čevljev, pod metrom in pol torej. In celo boje so načeloma primerne le za grez do 6 čevljev. Mi jih imamo pa šest in pol, hic! In če prespiva na boji, imava vsaj enkrat oseko...

zelo ozko in majhno sidrišče pred Staniel Cay ...kot na parkirišču smo bili :)

Staniel Cay premore tudi majhno kliniko

marina v Staniel Cay, za našo Malo bi morali plačati 90 USD...

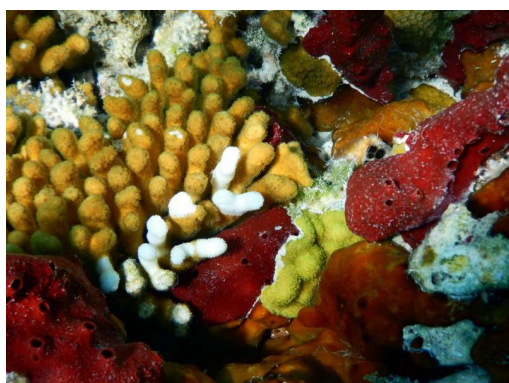
ni kaj veliko videti na tem otočku :)

tudi osnovna šola je velika za en sam majhen razred

in samo eno cerkev imajo ..

živobarvne trde korale

ribica s prikupnim nasmehom :)

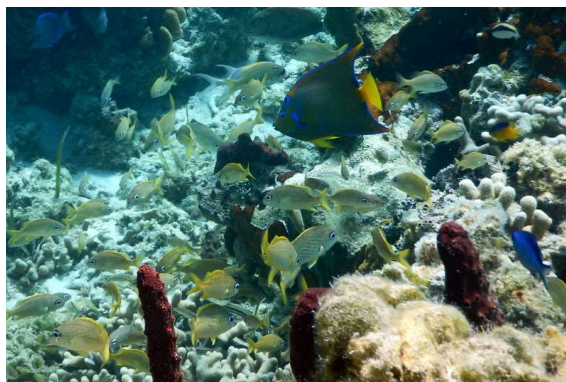
zelenordeča zvezda

v izredno nizki vodi je kar naenkrat pred menoj... priznam, da me je malo stisnilo, saj je bil večji od mene....danes sem videla dva iste vrste!

in šel je točno pod menoj, ni bilo več kot pol metra - nurse shark oz. morski pes sesač ni nevaren

na enem koncu je bilo zelo veliko rib, nekatere sem po dolgem času spet videla

30. april 2017, nedelja

Sampson Cay - Warderick Wells Cay, Exumas

Včeraj malo pogledam, kako je z globinami zaradi bibavice. Ne bi rad verjel samo Navioniscu. Pa je takoj kažin. Nekaj virov na netu in dva offline dajo popolnoma različne rezultate. Tako v nivojih, kot v poteku, da o časih niti ne govorim. Lotim se torej merjenja in nekajkrat v noči posnamem globino na sidrišču. Zjutraj torej vem, komu lahko zaupam. Svojemu dobremu staremu chart plotterju! Upam le, da bo delal...

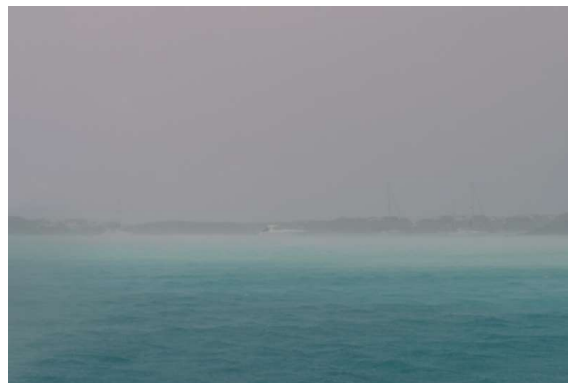
Opoldne se prestaviva ob 17 milj oddaljen otoček z visitor centrom narodnega parka. Sidranje je prepovedano, obvezna je uporaba mooring boj. Računam, da bo prostora veliko, pa se zmotim. Še dobro, da je Vesna pet do dvanajstih (ob dvanajstih zaprejo ob nedeljah) poklicala po radiu in so nama dodelili dobro bojo. Nekaj bark je prišlo kasneje in so se morali zadovoljiti s precej slabšimi pozicijami. Dvajset dolarjev hočejo za bojo. Na zaupanje. Na dingi docku se pobere kuverta, nanjo napiše ime barke in vstavi dolarčke ter tako zapakiran denar potisne skozi režo v zaklenjenih vratih visitor centra. Voila!

Potem pa na sprehod. No, ni kaj, otoček je lep. Pa, saj mora biti, če je pa narodni park! Prijeten nekajurni sprehod, za katerega so nama Amerji zagotovili, da ga ni možno opraviti brez pohodnih čevljev (in pohodnih palic ter alpinistične čelade, skoraj dodam, a se v zadnjem trenutku ugriznem v jezik), naju vodi malo gori in malo doli po sipinah, palminem gozdu in apnenčastih skalah. Najvišji vrh ni dosti višji od našega jambora. Ampak. Mimogrede sva odkrila deželo Liliput. Ja, sedaj vem, da to ni izmišljotina. Vse, kar piše tam, je res. Liliput je dežela na drugi strani morja, na katero se da priti samo z ladjo. In kako vem, da sva jo našla? Palme v tej deželi so najine velikosti.

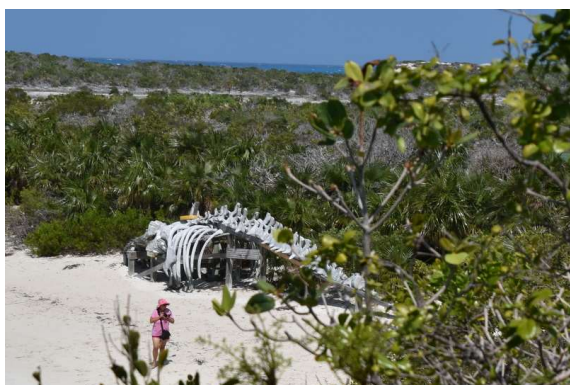
Dan je dolg v primerjavi s tistim, kar sva bila vajena iz tropov. Dobro uro je že daljši od noči. In se še daljša. Ker se zaradi plimskih tokov lahko snorklja samo urico ob plimi ali oseki, je to kar dobrodošlo, sedaj se to da početi najmanj dvakrat dnevno. Vesna gre torej ob šestih zvečer, ob oseki, pod vodo. Najprej se usede na želvo in poboža šarkija, potem zaplava med neobičajno velike koraline in še posebej velike ribe. Hja, ribolov v narodnem parku je prepovedan in ribe imajo šanso zrasti do svoje običajne velikosti in ne končajo na krožniku najhujšega predatorja na svetu še v svojih najstniških časih. Tako kot njihove sorodnice onkraj črte na karti, ki omejuje narodni park.

...ni bilo enostavno priti v ta ozek zaliv Warderick Wells Cay

...ko se je ulilo, se ni videlo niti meter naprej...

okostje kita, dolgega 52 čevljev

narodni park si zasluži svoje ime

barva morja na katerih si spočiješ oči

pa smo osvojili najvišji vrh: Bobo hill :)

na vrhu pa na prvi pogled smetišče...v bistvu pa vsak prinese kos lesa, ki ga najde na obali ter se podpiše nanj

peš poti po otoku so označene no hoja po špičastih skalah je highway :)

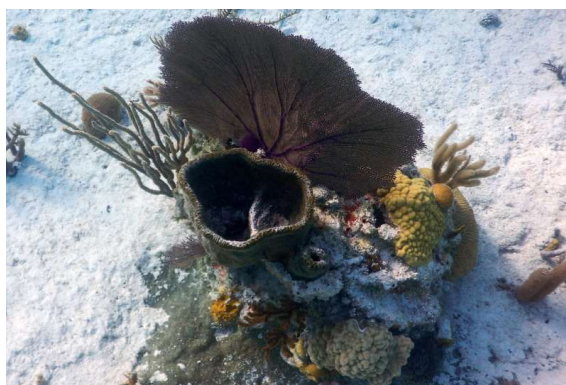
na zunanji strani otoka je morje bolj divje

Guliver v liliputanskem palminem nasadu

morski pes mi je ušel , želvo sem pa le uspela ujeti v objektiv

vse korale tukaj so bile ogromne, res izredno visoke korale in tudi ribe kapitalske velikosti